

மரபு

MARAPU

அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து வெளிவரும் சமூக, இலக்கிய சஞ்சிகை

இலங்கையிலிருந்து இறக்குமதியாகும் மளிகைச் சாமான்களை
வழமையான விலையிலும் பாதிவிலையளவில்
எங்கே பெறுவீர்கள்?

சிவுஸ்திரேலியாவிலுள்ள இலங்கையாருக்குத் தேவையான மளிகைப்
பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்கென்றே நிறுவப்பட்ட வர்த்தக நிறுவனம்
ஹிந்துஸ்தான்.

இலங்கையிலிருந்து எல்லாவிதமான பொருட்களையும் நாம் இறக்குமதி
செய்கிறோம்.

* உன்னதமான தரம்

* எளிமையான பைக்கற்றிங்

* வழமையான விலையினும் கிட்டத்தட்ட சிறு விலை

இவை எமது ஸ்தாபனத்தின் சிறப்பம்சங்கள்.

Hindustan Imports
48-50 Dingley Avenue
Dandenong, Vic 3175
Phone: (03) 794 6640

இந்த மரபில்...

- 5 நாடகக் குறிப்புகள் நித்தி
- 8 துவிதம் சே. வே. கா.
- 16 வானவில் பூ மாமைந்தன்
- 20 ஓடு கதையின் கதை யோகன்
- 26 விழு துஷ்யந்தன்
- 27 ஈழத்து 'விமர்சனம்' பழங்கிரன்
- 30 'மகாவம்ச' எஸ். யோ. .

வாசகர்களிடமிருந்து தரமான ஆக்கங்களை மரபு வரவேற்கிறது. அத்துடன் உங்கள் மனதில் எழும் எண்ணங்களை ஏனைய வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுவதற்கு 'ஆசிரியருக்குக் கடிதங்கள்' என்ற பகுதியையும் பயன்படுத்தலாம். எழுதுவன யாவும் சுருக்கமாக அமைதல் விரும்பத்தக்கது.

படைப்புகளில் வரும் கருத்துக்கள் படைப்பாளிகளுக்கே சொந்தம். கருத்துச் சுதந்திரத்தைக் கௌரவிக்கும் வகையில் 'மரபு'விற்கு உடன்பாடற்ற கருத்துக்களும் அதில் வரும்.

ஜ

ஆசிரியர்

விமல் அரவிந்தன்

அட்டைப்படம்

K கிருஸ்ணராஜா

சந்தா

அவுஸ்திரேலியா \$12.00
இலங்கை, இந்தியா \$10.00
ஏனைய நாடுகள் \$30.00

தொடர்புகளுக்கு

ABIRAME PUBLICATIONS
P.O Box 232,
Wantina South,
Victoria 3152, Australia.

அச்சுப்பதிப்பு

LASHA Prints
3 Viola Court, Mill Park
Victoria 3082.

விலை

2 வெள்ளிகள்

ஈர்ப்பு

சுவடி 3

ஏடு 5

சங்கங்களும் சச்சரவுகளும்

தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் இடங்களிலெல்லாம் பற்பல நோக்கங்களுக்காகச் சங்கங்கள் தொடங்குகிறார்கள். சங்கங்கள் கூட்டுறவைக் குறிப்பன. சமூக நலனுக்காக எத்தனை தொடக்கப்பட்டாலும் அரவேற்கலாம்.

ஆனால் சங்கங்களுக்குள் குரோதமும், குழப்பமும் நிலவுவதும் ஒரு பொதுவான அம்சமாக இருக்கிறது. இதிலிருந்து தப்புவன சிலவேன்றே சொல்லலாம். சிலவேளைகளில் இக் குரோதங்கள் மிகவும் அருவருப்பான மனித பலவீனங்களை வெளிக்காட்டும்.

கடுத்து வேறுபாடுகள் இயற்கையானவை. ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு கருத்துண்டு. அடிப்படையிலேயே நேரேதிரான கருத்துக்களை உடையவர்கள் ஒன்றுபட்டுச் செயற்படுவது கடினம்தான். ஆனால் குறிப்பிட்ட பொது நோக்குகளுக்காக ஒன்று சேர்பவர்களின் உறவுகள் பெரிய பிளவுகளில் முடிவது ஏன்? இதுவும் தமிழர்களின் கலாசாரத்தில் ஒன்றா?

ஜனநாயகத்தின் பண்புகளையும், பரஸ்பர மனித கௌரவத்தையும், புரிந்துணர்வையும் வெளிநாடுகளிலாவது நாம் படித்துக் கொள்ளலாகாதா?

கொள்கை ரீதியானதும், செயற்பாட்டு ரீதியானதமான விவாதங்களும், கடுத்து மோதல்களும் எவ்வளவும் நடக்கலாம். அதில் தவறில்லை. ஆனால் நாங்கள் இன்று பரவலாகக் காண்பதோ, தன்னலம், தான் எனும் அகங்காரம், போலித்தனமான பெருமை, குறுமிய மனப்பான்மை, குறுக்குவழிப் பிரபலியத்தில் ஆசை. . . இப்படியான விஷயங்களையே. எடுத்துக்கொண்ட குறுக்கோவில் பற்றில்லை என்பதே இதன் அர்த்தம். எல்லாம் போலி.

இவை சமயத்திலிருந்து சமூக நல நடவடிக்கைகள் வரை எத்துறையையும் விட்டுவைக்கவில்லை!

நாடகக் குறிப்புகள்

(3)

பிள்ளைகளின் கல்விக்கான நாடகம்

- நித்தி

இக் குறிப்புகள், நாடகத்தைப் பிள்ளைகளின் வளர்ச்சிக்காகப் பயன்படுத்தும் நவீன துறை பற்றியனவாகும்; நாடக அரங்கம் பற்றியனவல்ல.

பிள்ளைகள் மிகச் சிறு பராயத்திலிருந்தே நாடகத்தின்பாற் கொள்ளும் பற்று மிகவும் இயல்பானது. அவர்கள் சோறு கறி காய்ச்சுவதும், அப்பா அம்மா எனப் பாவனை செய்வதும், கோயிற் திருவிழா நடத்துவதும், துப்பாக்கிகள் எடுத்துப் போர் புரிவதும் அவர்களது நாடக விருப்பின் பிரதிபலிப்புகளே.

சிறிய வயதிலிருந்தே பிள்ளைகளில் காணப்படும் இந்த நாடக ஆர்வத்தினை அவர்களின் சுய வளர்ச்சிக்காகப் பயன்படுத்துவது பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் உலகின் பல பாகங்களிலும் நடந்துள்ளன. பள்ளிக்குப் போகத் தொடங்காத பராயம் முதற் கொண்டே பிள்ளைகளுக்கு நாடக அனுபவத்தினைக் கொடுக்கவும், அதன் மூலம் பயன்பாடு காணவும் பல்வேறு நாடுகளிலும் ஊக்கம் செலுத்தப்படுகிறது.

பிள்ளைகள் இயற்கையினாலும், தம்மைச் சூழவுள்ள மற்றவர்களின் செயற்பாடுகளினாலும் மிகவும் ஆகர்சிக்கப்படுகின்றனர். கட்டற்ற கற்பனை உலகிலே சஞ்சரிக்கவும், எல்லைகளற்று மனதை விரிக்கவும், கற்பனையை நிஜம்போலத் தரிசிக்கவும் கூடிய வலிமை பிள்ளைகளுக்கு உண்டு. பிள்ளைகளின் கற்பனையை ஊக்குவிப்பதன் மூலமும், கற்பனை வெளிப்பாட்டுக்கு ஏற்ற களத்தை அமைத்துக் கொடுப்பதன் மூலமும் அவர்களது ஆக்கத் திறனை (Creativity) வளர்த்தெடுக்கலாம். இதற்கு நாடகம் ஒரு நல்ல ஊடகமாகிறது.

ஒரு விஷயத்திற்குப் பெரியவர்கள் காணும் தீர்வும் பிள்ளைகள் காணும் தீர்வும் தன்மையில் வேறானவை. பிள்ளைகளின் சிந்தனைகள் நேரடியானவையாகவும், எளிமையானவையாகவும் இருக்கின்றன. அவர்களின் தீர்வுகளையும், அபிப்பிராயங்களையும் கேட்டு ஆச்சரியத்தில் அமிழ்ந்து போகும் சந்தர்ப்பங்களை எல்லோரும் சந்தித்திருக்கிறோம். ஒரு நாடகக் கல்வி நெறியின்போது, தீர்வு தேடுவதற்கும், தீர்வு காணுவதற்குமான இத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் மிக ஏராளமாகப் பிள்ளைகளுக்குக் கிடைக்கின்றன.

மற்றவர்கள் பார்ப்பதற்கெனத் தயாரிக்கப்படும் நாடகத்தின் வாயிலாகப் பிள்ளைகளுக்குக் கிடைக்கும் அனுபவம் வேறு. ஒரு நாடகப் பிரதியில் தங்கள் தங்களுக்குரிய பாகங்களை மனனம் செய்து, வளர்ந்தவர்களின் உதவியுடன் அப் பாத்திரங்களை நடிக்கப் பழகி, இறுதியில் அந்த நாடகத்தை மற்றவர்கள் பார்க்க நடித்துக் காட்டுதல் எங்கும் நடக்கின்ற ஒன்றாகும். இதுவும் பிள்ளைகளுக்கு ஓரளவு பயன் தருவதே ஆயினும், கல்விக்கான நாடகமாக நாங்கள் இங்கே பேசுவது இதிலிருந்து வேறுபட்ட ஒன்றாகும்.

கல்விக்கான நாடகத்தில் பிள்ளைகளுக்கு நாடக அனுபவத்தைக் கொடுத்தல் என்பது முக்கிய இடம் பெறும். இங்கே பிள்ளைகளே தமது நாடகத்தை உருவாக்குகிறார்கள். கதையை வளர்த்துச் சிக்கலை அவிழ்க்கிறார்கள். ஒரு ஆசிரியர் சொல்வதைக் கிளிப் பிள்ளைப் பாடமாகச் சொல்வதை விடுத்து, நாடகத்தின் 'அதிகாரம்' பிள்ளைகள் கையிற் சேர்கிறது. ஆசிரியர் ஆசிரியராக அன்றி, ஒரு 'ஆதரவாளராக' மாறுகிறார். பாடசாலை வகுப்பறைகளில் முழு அதிகாரமும் ஆசிரியரின் கையில் இருப்பது போல் அன்றி, இங்கே அது பிள்ளைகளின் கையில் இருக்கிறது.

பிள்ளைகளின் கையிலே இவ்வாறு 'அதிகாரத்தைக்' கொடுத்து அது நல்ல முறையிலே பயன்படுத்தப்பட்டு ஆக்கத் திறனாக வெளிப்படுவதைக் காண விரும்பும் ஆசிரியர் (ஆதரவாளர்) பல உத்தி முறைகளைக் கையாளுவார். நாடக முயற்சியின் வெற்றி இந்த உத்தி முறைகளில் பெருமளவு தங்கியிருக்கும். இவ்வுத்திகள் பற்றி ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. உத்திகள் பிள்ளைகளின் வயதுக்கு ஏற்ப வேறுபடும். பொதுவாக, ஆசிரியர் தாம் தீர்மானித்த விஷயத்துக்கு அல்லது பிரச்சினைக்குப் பொருந்தும் ஒரு கருவை, கற்பனை வடிவத்தில் பிள்ளைகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தி, அவர்களையும் தம்மையும் ஏற்ற கதாபாத்திரங்களாக மாற்றுவார். தேவைக்கேற்ப ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெரியவர்களும் கதாபாத்திரங்கள் ஆவர். பின்னர் ஆசிரியரின் சாதாரணமான அனுசரணையுடன் கதை அல்லது சம்பவங்கள் பிள்ளைகளினாலேயே வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு, சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட்டு நாடகம் முடிவினை அடையும். இத்தகைய ஒரு செயற்பாட்டின் போது, பிள்ளைகளிடமிருந்து எழும் கருத்துக்களும், ஆலோசனைகளும், தீர்வுகளும் பிரமிக்கத் தக்கவையாக இருப்பதை இப் பயிற்சி நெறிகளின் ஆசிரியர்கள் அவதானிக்கின்றனர். இச் செயற்பாடு, பிள்ளைகளிடம் தன்முனைப்பையும், கற்பனை விரிவையும்

உகக்குவிக்கிறது. பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளும் வாய்ப்பைத் தந்து, அவற்றுக்குத் தாமே தீர்வைக் கண்டுவிட்ட சாதனை உணர்வையும், மன நிறைவையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறது.

தான் எண்ணும் ஒவ்வொரு எண்ணமும், சொல்லும் ஒவ்வொரு சொல்லும் முக்கியமானதாக மாறி நாடகத்தைப் பாதிப்பதைக் காணும் பிள்ளையின் அகநிறைவு அளவற்றது. தனது முக்கியத்துவத்தைப் பிள்ளை தரிசிக்கின்றது. இது பிள்ளைக்குத் தன்னம்பிக்கையைத் தருகிறது. பேசத் தூண்டுகிறது. மொழியைத் தாக்கமாகப் பயன்படுத்தப் பயிற்றுகிறது. பிள்ளையில் இத்தகைய சாதகமான தாக்கங்கள் ஏற்படுவது, ஆசிரியரின் பங்களிப்பிலும், நாடகச் செயற்பாட்டை அவர் எவ்விதம் வழிநடத்துகிறார் என்பதிலும் நிறையத் தங்கியுள்ளதென்பதைக் கூற வேண்டியதில்லை.

இன்றைய வர்த்தகமயப்பட்ட போட்டி உலகிலே, முகாமைத்துவத் துறையிலும் பொறுப்பான பதவிகளிலும் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படும் வார்த்தைகளாக vision, imagination, communication, strategy, creative thinking, lateral thinking, brain storming, resourcefulness, decision making, initiative, leadership, team spirit போன்ற வார்த்தைகளைக் கேட்கிறோம். நாடகக் கல்வியானது இப் பண்புகள் எல்லாவற்றையும் அள்ளிக்கொடுக்கும் மந்திரக்கோல் அல்லவாயினும், இவற்றை நோக்கி ஆரம்ப அடியெடுத்துத் தர உதவும் வல்லமையுள்ளது என்று கூறின் அது வீண் கூற்றல்ல.

கல்விக்கான நாடகத்துக்குப் பொருந்தக்கூடிய கருப்பொருள்களுக்கும், களங்களுக்கும் குறைவில்லை. பிள்ளைகளின் கருத்தை ஈர்க்கக் கூடிய விஷயங்கள், தெரிந்த கதைகள், மிருகங்கள், பறவைகள், அரசர்கள், புதங்கள், மந்திரக்காரர்கள், அதீத மனிதர்கள், அண்ட வாசிகள், சூழவுள்ள மனிதர்கள்... என இந்தப் பட்டியல் விரியலாம்.

கல்விக்கான நாடகத்தின் வாயிலாக, பிள்ளைகளின் எண்ணப் பரிமாற்றத் திறன், மொழியைக் கையாளும் திறன், பகுத்தறியும் திறன், பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் திறன், மனித வாழ்க்கையின் தன்மைகளை விளங்கும் திறன், கூட்டு முயற்சிப் பழக்கம், கற்பனைத் திறன், ஆக்கத் திறன் போன்றவை வளம் பெறுகின்றன என்பது அனுபவ ரீதியாக நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது. நாடகக் கல்வியானது பாடசாலைப் படிப்புக்கும் பெரிய அளவில் துணை போகிறதென்பது அறிஞர்களின் கூற்று.

எம்மிடையே இத் துறை அதற்குரிய முக்கியத்துவத்தைப் பெறுவது விரும்பத்தக்க ஒன்றாகும்.

கிடைக்கப்பெற்றோம். . .

மௌனம்

MOUNAM, 6 Square du Roule,
92200 Neuilly S/Seine, France.

து வி த ம்

விஜய் தான் தேத்தா.

(ஹிந்திக் கதை)

(1991 தைமாத 'மனுஷி'
ஆங்கில இதழில் இருந்து தமிழில் செ.வே.கா.)

(4)

இரவுகள் இப்படிப் போதையூட்டுகிற போது காலத்திற்குப் புதிய இறக்கைகள் வந்துவிடும். நாட்கள் ஒன்றையொன்று முந்தி விரையும். வியாபாரம் பெருகியது. செல்வம் மேலும் வளர்ந்தது. செட்டிகுடும்பத்தின் கீர்த்தி பெரிதாய் வளர்ந்தது. செட்டியும் செட்டிச்சியும் மட்டுமல்ல அந்தப் பிராந்தியம் முழுவதும் செட்டியின் இந்த மகனின் புகழைப் பாட ஆரம்பித்தது. எவருக்கும் அவன் உதவினான்; மற்ற வட்டிக் கடைக்காரர்கள் போல மற்றவர்களின் இரத்தத்தை அவன் உறிஞ்ச மாட்டான்; மிகவும் எளிமையான மரியாதையான சபாவம் இந்தப் பிள்ளைக்கு; கடைக்கு வருகிற பெண்களைப் பிழையாய்ப் பார்க்க மாட்டான்; இளையவர்களைச் சகோதரியர் போலவும், வயது கூடியவர்களைத் தாய்மார் போலவும் அவன் பார்ப்பான். அவனைப் பற்றிப் பேசும்போதே எல்லோரும் அவனுக்கு மரியாதை காட்டினார்கள்.

செட்டியினுடைய மகன் அனுப்பிய கடிதங்கள் எல்லாவற்றையும், யாரும் காணாமல் கிழித்துப் போட்டான் என்பதைத் தவிர அவனிடத்தேயும் ஒரு குற்றமும் இல்லை.

இனிய களவு போல, மூன்று ஆண்டுகள் சந்தோஷமாயும் வளமாயும் கழிந்தன. செட்டியின் உண்மையான மகன் போலவும், அந்தக் குடும்பத்தின் ஒரு அங்கம் போலவும் பேய் படிந்துபோனான். இவனது அண்மையிலே மருமகள் கள்ளருந்தியவள் போலானாள். இரவு வருகிற நினைவாலே உதித்த சூரியனும் அவர்களுக்கு வேகமாய் ஓடிற்று. தங்களுடைய அறைக்குப் போனதும் இரவும் விரைவய்ச் சென்றது.

மருமகள் கர்ப்பமானாள். தன் கைப்படச் செட்டி எல்லோருக்கும் வெல்லம் வழங்கினான். பொன்னை வாங்குவது போல் அதை யாவரும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அவனுடைய வாழ்க்கையிலேயே இத்தகைய ஈகை அவனுக்கும் இதுதான் முதல் அனுபவம். இது இனியும் தொடரவேண்டும் என்று சனங்கள் பிரார்த்தித்தார்கள். மகனும் மருமகளும் இன்னொரு பக்கத்திலே அமைதியாய் கணிசமாய்த் தானத்திற்குக் கொடுத்தார்கள். ஒன்பதுகோடி நட்சத்திரங்களோடு இன்னொரு இளந்திங்களும் இனி வளரும். வயிற்றிலே வளர்கிற நிலவு வானத்து நிலவிலும் பார்க்க உயர்ந்தது.

மகளாய்ப் பிறக்க வேண்டுமென்று புருஷனும் பெண்சாதியும் மனதார ஆசைப்பட்டார்கள். பெண் பிறந்தால் எப்படி எல்லாம் கொண்டாடுவார்கள் என்று இருவரும் திட்டம் போட்டார்கள். ஆண்பிள்ளை பெறுகிறதிலே என்ன விசேஷமுண்டு? அவன் எப்படி வளர்வான் என்று யாருக்குத் தெரியும்? உண்மையில் பிள்ளைப் பேற்றிலும் அதைபற்றி யோசித்துக் கொண்டிருப்பது இனிமையானது. வயிற்றிலே பிள்ளை வளர வளரக் களவுகளும் கூடவே வளர்கின்றன. வேகமான குதிரைகள் போல நாட்கள் ஓடின. ஐந்து மாதங்கள் கழிந்தன. ஏழாம் மாதம் வந்தது போனது. இப்ப ஒன்பதாம் மாதம் ஆயிற்று. மருமகள் நாள்முழுவதும் படுக்கையில் இருந்தாள். மூன்று வேலைக்காரப் பெண்கள் அவளைப் பார்த்தார்கள்.

ஒருநாள் தன்னுடைய கணவனுடைய மடியில் படுத்திருந்த போது அவள் சொன்னாள்: "அன்றைக்குக் காட்டில் நாங்கள் தங்கியிருக்காது வீட்டிருந்தால் இந்த நான்கு வருடங்களும் என்ன செய்திருப்பேன் என்று அடிக்கடி நினைத்துப் பார்க்கிறேன். இத்தனை வருடங்களும் நான் பிழைத்திருக்க மாட்டேன்."

"நீயாவது எப்படியேனும் உயிரோடிருந்திருப்பாய். எனக்கு என்ன நடந்திருக்கும்! மரத்திலும் புதர்களிலுமாய் என்னுடைய வாணாள் தேய்ந்து போயிருக்கும். பேயைப்போல, உன்னுடைய உடலுக்குள் புகுந்து விடாமல் இருக்கிற புத்தியை அன்றைக்கு எனக்குத் தந்த கடவுளுக்குத்தான் நன்றி சொல்ல வேண்டும். இந்த இனிமை எல்லாவற்றையும் நான் உண்மையிலேயே அனுபவிக்கின்றேன் என்று நம்பக்கூட இன்னும் முடியவில்லை. எல்லாம் களவு போலத் தித்திக்கிறது." பட்டுப்போன்ற மயிரினூடாக விரல்கள் நடமாட இரவு விரைந்து போனது.

*

*

*

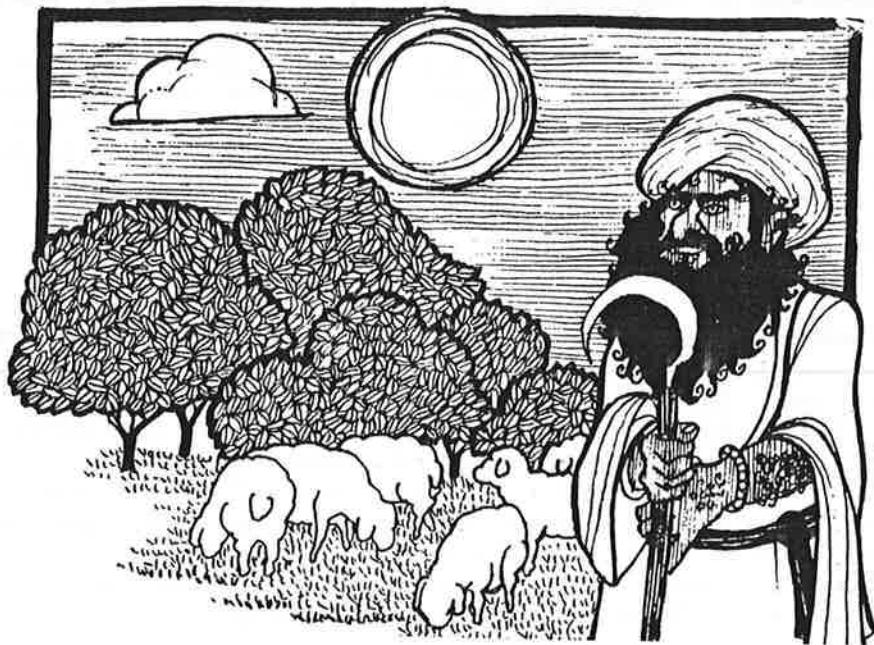
தொலைவில் ஒரு நாட்டிலே ஒரு இரவின் கடைசி யாமத்திலே இந்த மனைவியை முறைப்படி விவாகம் செய்தவன் நித்திரையிலிருந்து விழித்தான். கைகாலை நீட்டிக் கொட்டாவிவிட்டு கூசாவிவிருந்து குளிர்ந்த நீரைப் பருகி சுற்றிவரப் பார்வையிட்டான். வானத்தில் நட்சத்திரங்கள் கண் சிமிட்டின. விடிகிற சிலமனையே காணோம். இந்த இரவுகள் இன்னும் சற்றே குறுகியனவாயிருந்தால் எப்படியிருக்கும்? ஏன் இவை இவ்வளவு நீண்டிருக்க வேண்டும்? வாணாளில் பாதியல்லவோ நித்திரையில் கழிந்து விடுகிறது. அந்த நேரத்தையும் வியாபாரத்தில் செலவிட முடியுமானால் வருமானம் இரட்டிப்பாகும். என்றாலும் பரவாயில்லை. அவன் பெருந்தொகையாய்ப் பொருள் சேர்த்து விட்டான். அப்பன் மிகவும் மகிழ்வான்.

தன்னுடைய கிராமத்துக்குக் கிட்ட வாழ்கிற வியாபாரிகள் பலரை அவன் அடிக்கடி சந்தித்தான். அவனை இங்கே காண்பது அவர்களுக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது. ஒருநாள் ஒருவன், எப்போது நீ கிராமத்தில் இருந்து திரும்பி வந்தாய் என்று கேட்டான். இவனுக்கும் இந்தக் கேள்வி ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. கிராமத்தைவிட்டு அன்றைக்குப் புறப்பட்டதிலிருந்து இன்னும் தான் கிராமத்துப் பக்கம் பார்க்கக்கூட இல்லையென்று இவன் பதில் சொன்னான். இவர்களுக்கெல்லாம் புத்தி பேதலித்து விட்டதா? கிராமத்தில் நடந்த கதை எல்லாவற்றையும் வரிவரியாய்ச் சொல்லி, தாங்கள் சொல்வது உண்மதானென்று எல்லோரும் விடாப்பிடியாய்ச் சொன்னபோதிலும் அவன் எதையும் நம்பவில்லை. இங்கே தான் இருக்கும்போது அங்கேயும் இருப்பது எப்படிச் சாத்தியமாகும்? கொழுத்த வருமானத்தைப் பார்த்து இவர்களுக்குப் பொறாமை. இந்தக் கதைகளைக் கேட்டு ஏமாறுகிற மடையனல்ல அவன். இன்னும் பூரணமாய் வியாபாரத்தில் மூழ்கிப்போனான்.

இன்றைக்கு அதிகாலையில் அவனைச் சந்தித்த நம்பிக்கையான அயலவன் ஒருவன், இவனுடைய பெண்சாதி கர்ப்பமாயிருக்கிறாளா என்று சொன்னான். இவ்வளவுக்கும் சிலவேளை பிள்ளை பிறந்திருக்கும். இடைமறித்துச் செட்டியின் மகன் சொன்னான், "இப்படியேதும் என்றால் என்னுடைய அப்பனும் அம்மையும் எனக்குக் கட்டாயம் செய்தி அனுப்பியிருப்பார்களே. எத்தனையோ கடிதம் நான் அனுப்பினேன். ஒன்றுக்கும் அவர்களிடம் இருந்து பதிலும் வரவில்லை."

"அடேயப்பா, அவர்கள் எதற்கு யாருக்கும் செய்தி அனுப்பவேண்டும். மூன்றுநாள் பயணத்தின் பின் அவர்களுடைய மகன் திரும்பிவிட்டான். யாரோ சாமியாரின் வரத்தால் அப்பனுக்கு அவன் ஒவ்வொருநாளும் ஐந்து பொற்காசு கொடுக்கிறான். அவர்களுடைய வீடு கடவுள் அருள்பெற்றது. எப்போதும் பாட்டும் சிரிப்புமாய் அங்கே கலகலப்பாய் இருக்கிறது. மண்வறையிலே நெய்விளக்குகள் எரிகின்றன. உன்னைப்பார்த்தால் அப்படியே செட்டியின் மகனைப் பார்க்குமாய்ப் போலே இருக்கிறது என்பதுண்மைதான். இப்படிப் புதினங்கள்

இயற்கையில் நிகழ்வதுண்டு. உங்களிரண்டுபேரையும் ஒன்றாய்ப் பார்த்தால் செட்டிக்கே வித்தியாசம் தெரியாது போகலாம். ஆனால் உன்னோடு பேசிப் பார்த்ததற்குப் பிறகு, பார்க்க முழுக்க அவனைப் போலத்தான் என்றாலும், நீ வேற்றாள் என்பது எனக்குத் தெரிகிறது”.

“நான் எப்படி வேற்றாளாக முடியும்? உடனடியாக வீட்டுக்குத் திரும்ப வேண்டும் போலல்லவோ தெரிகிறது.”

வியாபார விவகாரங்களை பைசல்பண்ணி, கணக்குகளை லிகிதனுக்கு விபரமாய்ச் சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு செட்டிமகன் கிராமத்துக்குப் புறப்பட்டான். அதே ஆடிமாதம் - வெப்பமாய்க் காற்றும் மண்ணும் சுழன்றடித்தன. நிலச்சாய்வுகளிலே புதர்களில் இருந்த சிவப்புப் பழங்கள் அன்றைய பயணத்தை அவனுக்கு நினைவுவிட்டன. சரி அவளுக்கு இதுதான் பிடிக்கிறதென்றால் கொஞ்சம் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தாலென்ன, காசா போகிறது என்று நினைத்துக் கொண்டே நல்ல பழமாய்ச் சிலவற்றைப் பிடுங்கித் தலைப்பாயின் ஓரத்தில் கட்டிக் கொண்டான்.

கிராமத்தை அவன் அடைந்தபோது முற்றம் முழுவதும் பெண்கள் கூட்டமாயிருந்தது. செட்டியும் செட்டிச்சியும் வாய் நிறைய தெரிந்த தெய்வங்கள் எல்லோருக்கும் வேண்டுதல் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். பேய்மாப்பிள்ளை படுக்கையறை வாசலில் நின்றான். அவனுடைய மனம் முழுவதும் துக்கமும் கலக்கமும். உள்ளே மனைவி முனகிக் கொண்டிருந்தாள். பிள்ளை வெளியே வராமல் நடுவில் நின்று விட்டது. மருத்துவச்சிகள் தங்களுக்குத் தெரிந்த உபாயங்கள் அனைத்தையும் கைபார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்தச் சந்தடிக்கு நடுவே, பெண்ணைக் கைபிடித்துக் கட்டிய கணவன், நீண்ட பயணத்தின் புழுதி மேல் முழுவதும் படிந்தவளாய் தோளில் பழங்கள் கட்டிய சால்வை தொங்க அங்கே வந்து சேர்ந்தான். பெற்றோருடைய பாதங்களை நமஸ்கரித்து எழுந்தான். இது என்ன வித்தை! சரியாய் இந்த வீட்டு மகளைப் போலல்லவோ இவன் இருக்கிறான். பணத்துக்கு ஆசைப்பட்டு இங்கேவந்த ஒரு வித்தைக்காரனா இவன்? அமிதமான ஆச்சரியத்தில் மனிதர் பேச்சை இழப்பது சாதாரணம். செட்டியும் மனைவியும் ஏதோ சொல்ல முயன்றார்கள். ஆனால் வாயால் ஒன்றையும் சொல்ல முடியவில்லை. முற்றம் முழுவதும் நிறைந்திருந்த பெண்டிரின் சலசலப்பிலே ஒருத்வனிபோதம் உண்டாயிற்று. ஒரே முகத்துடன் இவளுக்கு இரண்டு மாப்பிள்ளைகள்! எவன் உண்மை எவன் பொய்? மிகவும் இரசமான கூத்துத்தான். அங்குமிங்குமாய்ப் பெண்கள் திரிந்தார்கள்.

மனைவியின் முனகல் காதுக்கு எட்டிய போது தான் கேள்விப்பட்டதெல்லாம் உண்மைதான் என்று அவனுக்குப் புரிந்து போயிற்று. இதுயார் செய்த கபடம்? இந்தக் கள்ளத்தை வெளிப்படுத்துவது எப்படி? யாருடைய சொல்லைச் சனங்கள் நம்புவார்கள்? படுக்கையறை வாசலில் நின்ற இளைஞனை இப்ப அவன் கண்டான். இவன் சரியாய் என்னைப்போல, என்னுடைய இன்னொரு பிரதி போலல்லவா இருக்கிறான். இது என்ன சூனியம்? இதை யாரால் புரிந்து கொள்ள முடியும்? இரத்தம் எல்லாம் அவனுடைய நாளங்களிலே உறைந்து போனது போலாயிற்று. ஐயோ, இப்படி ஒரு கொடுமை இவனுக்கு எப்படி நேர்ந்தது?

காதற்கணவனது காதுகளுக்குப் பெண்ணின் முனகலொலி மட்டும்தான் கேட்டது. வேறு எதுவுமே தெரியாத உலகிலே அவன் இருந்தான். சூரியன் ஒளித்து விட்டது போலவும், காற்றெல்லாம் அதேபோல இல்லாமல் எங்கேயோ ஒடிவிட்டது போலவும் அவனுக்கு இருந்தது. எப்போது இயற்கை தனது தளைகளை இழக்கி அவளது வேதனையையும் முனகலையும் நிறுத்தும்?

மகன் தகப்பனை பார்த்துக் கேட்டான்: "ஆண்டுகள் பலவாய் நான் பரதேசம் போயிருக்க, என்னுடைய பெண்டாட்டி பிள்ளைத்தாச்சியாகியது எப்படி? உங்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் புத்தி இருந்திருக்கக்கூடாதா?

தலைக்குள்ளேயே எல்லாக் கணக்குகளையும் போட்ட செட்டி, நிதானமாய்க் கேட்டான்: "இதற்கெல்லாம் நீ யார்? புறப்பட்டு மூன்று நாட்களில் என்னுடைய மகன் திரும்பி வந்தான். உன்னுடைய வித்தைகள் என்னிடம் பலிக்கும் என்று நினைக்காதே."

தகப்பனுடைய பேச்சைக் கேட்டு மகன் அதிர்ந்து போனான். எனினும் இந்தநேரத்தில் பேசாமல் விட்டால் காரியம் எல்லாம் தோற்றுப்போய்விடும் என்று அவனுக்குத் தெரிந்தது. "நாலு ஆண்டுகளாய்ப் பெரிதாய்ச் சம்பாதித்துக் கொண்டு என்னுடைய

அப்பன் வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்திருக்கிறேன். இதிலே என்ன வித்தையும், கபடமும்? நீதானே என்னைப் போகச் சொல்லி வற்புறுத்தினாய்."

உந்தச் சம்பாத்தியம் எனக்கு வேண்டாம். உன்னுடைய சம்பாத்தியத்தைப் பற்றிச் சொல்லி எனக்கு ஆசை காட்டுவதற்கு உனக்கு என்ன தைரியம்? இப்பவே தொலைந்து போ இல்லையேல் உனக்குப் பெரிய வில்லங்கம் வரும்.

அவனுடைய தகப்பனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டது போலத் தோன்றிற்று. தாயைப் பார்த்து அவன் சொன்னான்: "அம்மா உன்னுடைய வயிற்றில் பிறந்த மகனை உனக்கும் தெரியவில்லையா?"

அந்தத் தாய் என்ன சொல்வாள்? அவளுக்கு நாக்கு வாய்க்குள்ளே ஒட்டிப் போனதுபோல இருந்தது. பேசாமல் தன்னுடைய புருஷனுடைய முகத்தைப் பார்த்தாள். அவளும் ஒன்றும் சொல்வாத போது மகனுக்கு ஒரே குழப்பமாகப் போயிற்று. திடீரென அவனுக்குத் தலைப்பாயில் முடிந்து கொண்டுவந்த பழங்கள் நினைவுக்கு வரவே நடுங்கும் கைகளால் முடிச்சை அவிழ்த்து தகப்பனுக்கு முன்னே அந்தப் பழங்களை வைத்தான். "என்னுடைய பெண்சாதியை இந்தப் பழங்களைப் பற்றிக் கேளுங்கள். அவள் எல்லாம் சொல்வாள். கல்யாண நாளன்று இந்தப் பழங்களை அவள் பிடுங்கிச் சாப்பிட்டாள். இன்றைக்கு நான் அவளுக்காக இவற்றை பிடுங்கி வந்தேன். அவளை ஒருக்கால் கேளுங்கள். வேண்டுமானால் நானே கதவிற்கு வெளியே நின்று அவளைக் கேட்கிறேன்."

செட்டிக்குக் கோபம் கூடிக்கொண்டு போனது. "அடே விசரா காட்டுப் பழங்களைப் பற்றி அவளைக் கேட்பதற்கா இது நேரம்? என்னுடைய மருமகள் மரணத்தோடு போராடிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் நீ காயையும் பழத்தையும் பற்றிப் பேச வேண்டும் என்கிறாய். நாசமாய்ப் போவானே! உன்னுடைய பேற்றல் உண்மையை எனக்கு இப்ப தெளிவாக்கிவிட்டது. பட்டிக்காட்டாரைப் போல என்னுடைய மருமகள் காட்டுப் பழங்கள் பிடுங்கப் போவாளா? உனக்கு மானம் மரியாதை இருந்தால் இந்த இடத்தை விட்டு இப்பவே ஓடிப்போ இல்லையேல் உனக்குக் கெட்டுப் பிடிக்கிட்டுக் கொடுக்கிறேன்."

மகன் சொன்னான்: "என்னுடைய அப்பன் எனக்குச் செருப்பால் அடித்தால் அதற்கென்ன செய்வது. ஆனால் உண்மையில் அன்றைக்கு மாட்டு வண்டியிலே நீ இப்ப சொன்ன அதே வார்த்தைகளை நானும் அவளுக்குச் சொன்னேன்."

உள்ளே மருமகள் இன்னும் முனகிக் கொண்டிருந்தாள். மருத்துவச்சிகள் வயிற்றை வெட்டிப் பிள்ளையை எடுக்கலாம் என்று பலமுறை கேட்ட போதும் அவள் அதற்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. அவள் மரணத்துக்கு மிகவும் கிட்ட வந்திருந்தாள். இருட்டும் வெளிச்சமும் மாறி மாறி அவளுடைய கண்களை அதிர வைத்தன.

செட்டிவீட்டுக் கதை காற்றுப் போல விரைவாய் பரவிற்று. செட்டிவீடு ஒரே திருவிழா நடக்கிற இடம்போல ஆயிற்று. இந்தளவு சுவையான கதை இந்த வாய்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் கிடைக்கும்? ஒரேமாதிரியான தோற்றம் கொண்ட இரண்டு புருஷன்மார். ஒருவன் நாலு வருஷமாய் படுக்கையறையை அனுபவிக்க மற்றவன் பரதேசம் போய் இப்ப திரும்பி வந்திருக்கிறான். மருமகள் பிள்ளைப்பேற்றுக்கு முனகிக் கொண்டிருக்கிறாள். காசக்காரச் செட்டி இந்தப் புதிரை எப்படித் தீர்க்கப் போகிறான் என்று பார்க்க வேண்டும். திரும்பித் திரும்பிக் கதையை அசை போட்டார்கள்; வெளியே கக்கினார்கள்; கக்கியதை மீண்டும் மென்றார்கள்.

இந்தக் கூட்டமெல்லாம் தன் வீட்டைச் சுற்றி நிற்பதைப் பார்க்கச் செட்டிக்கு எரிச்சல் எரிச்சலாய் வந்தது. எச்சிலை விழுங்கி விழுங்கிச் சொன்னான்: "இது எங்களுடைய குடும்பத்துக் காரியம். இதை நாங்கள் எங்களுக்குள்ளேயே தீர்த்துக் கொள்வோம். உராரெல்லாம் ஏன் இதில் தலையைப் போட வேண்டும். இந்தப் புதுக்க வந்தவன் ஒரு பொய்யன் என்று நான் சொல்லுகிறேன். இப்பவே நான் இவனை தூர்த்துகிறேன். பட்டப் பகலிலே இப்படி மோசட்க்கு வர இவனுக்கு என்ன தைரியம்!"

"அப்பா, உனக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டதா?" செட்டியின் மகன் கத்தினான். "கரிச்சட்டையைச் சூரியன் என்றும் சூரியனைக் கரிச்சட்டி என்றும் சொல்லப் போகிறாயா? இதை நீ ஆராய்ந்தல்லவோ பார்க்க வேண்டும். இது மிகப் பெரிய அநியாயமல்லவோ?"

பணக்காரர்களைப் பவிசு கெடுக்கிற வாய்ப்பு எப்பவும் வருவதில்லை. நியாயப்படி நடக்க வேண்டுமென்று சளங்கனும் கத்தினார்கள். மணியைப் பதிலிருந்து பிரித்துப் பார்க்கத்தான் வேண்டும்; குற்றவாளிக் குத் தண்டனை வழங்காமல் விடமுடியாது. இரண்டு புருஷன்மார் என்கிற இந்தப் பழக்கத்தை இப்படியே விட்டால் எங்கே போய் முடியுமோ! பணக்காரர்களுக்கு வேண்டுமென்றால் இதெல்லாம் சரியாயிருக்கலாம். எங்களைப் போன்ற ஏழை எளியதுகளைப் பற்றி இந்தப் பணக்காரர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டாமா?

கிராமத்தவர்களது கருத்தை முற்றாகக் கவனியாமல் விடவும் முடியாது. பணத்தின் வல்லமை எவ்வளவு பெரிதென்றாலும் நேரத்துக்த் தோளிலே சரிவதற்கு ஆட்களக் கூலிக்குப் பிடிக்கமுடியாது.

காரியம் மேலும் சிக்கலாகியது. செட்டிக்கு இம்மியும் நகர விருப்பமில்லை. சளங்கனும் அதே மாதிரி. சளங்களுக்குப் பெரிய தொண்டை. மருமகளுக்கும் செவிகள் இருந்தன. முழுக்கதையும் அவளையும் சென்றடைந்தது. பெண்ணாய்ப் பிறந்த படியால் எத்தனை வினோதமான கதைகளை அவள் கேட்க வேண்டும், எத்தனை அவமரியாதைகளை அவள் ஏற்கவேண்டும், எத்தனை நாடகங்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியும். எப்பவோ

ஒருநாள் இது நடக்கத்தான் வேணும். எத்தனை நாளைக்குத்தான் களவின் துணையிலே வாழ முடியும்! என்ன களதியோ ஆழமோ அந்தத் துணைக்கிருக்கிறது?

பாழடைந்த கட்டடத்தைச் சுற்றி வெளவால்கள் பறப்பது போல செட்டி வீட்டைச் சுற்றிச் சனம் கூட்டம் போட்டது. இதற்கு ஒரு முடிவுகட்டும்வரை ஒரு கவளம் சோற்றைத்தன்னும் விழுங்க முடியாது போலத் தோன்றிற்று.

பெண்குழந்தை பிறதுவிட்டது என்று மருத்துவச்சிகள் வந்து சொன்னார்கள். தாய் தப்பினது அருந்தப்பு. கதவடியில் நின்ற பெண்களுக்குக் குழந்தையின் அழகை கேட்டது. வெளியே இதுவரையும் நின்ற புருஷனுக்கு இப்பதான் நினைவு வரத் தொடங்கியது போலிருந்தது. ஆனால் அந்தக் கணமே சுற்றிவர நடந்து கொண்டிருந்த கூச்சலும்சூடக் கேட்டது. செவியில் கேட்ட பேச்சு இதயத்தை அப்படியே பிளந்து ஸ்தம்பித்தவளாய் மரம் போல நின்றான். வரவேண்டிய காலத்திற்கு முழுசாய் ஒரு வருடம் முந்தி இந்த இடி விழுந்தது எவ்வாறு?

செட்டியும் செட்டிச்சியும் செயலிழந்து நின்றார்கள். சுற்றிவரக் கிராமம் முழுவதுமே குசுகுசுத்துக் கொண்டு நின்றது. சிறிதும் எதிர்பாராத எப்படிப் பட்ட அளர்த்தம் அவர்கள்மேலே வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. எந்தப் பிறவியிலே செய்த பாவத்தினால் இந்த வேசைபிள்ளை வந்து எங்களைப் பழிவாங்குகிறான்? நிலமை ஒரு கட்டுக்கடங்காமல்ப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இவர்களிலே யார் கள்வன்?

நாங்கு வருடங்களாகப் படுக்கையறையிலே விளக்கெரிந்திருக்கிறது. இதற்குப் பிறகு இவனை நாங்கள் மறுத்தால் எங்களுடைய கௌரவம் எல்லாம் மண்ணோடு போக வேண்டியதுதான். காட்டுப் பழங்களைக் கட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிற அவனை ஒருமாதிரிச் சரீக்கட்டினால், பிரச்சினை முடியும். அவன் கேட்கிற தொகையைக் கொடுக்க அவர்கள் தயார். அவனுக்கு வேறு என்னதான் வேண்டுமாம்?

காட்டுப் பழக்காரன் இதற்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. சனங்களும் இதற்குச் சம்மதமில்லை. நியாயம் வேண்டுமென்று எல்லோரும் நின்றார்கள். கிராமத்தின் மாளமே இதில்தான் தங்கியிருக்கிறது. நாலு வருஷத்துக்குப் பிறகு, அவன் பிள்ளைப் பெறுகிற நேரமாய்ப் பார்த்து இரண்டாவது புருஷன் ஒருவன் தோன்றியிருக்கிறான். இரண்டு பேரிலே ஒருவனைப் போலி என்று நிறுவ வேண்டும். சனங்கள் பெரிதாய்க் கவாட்டாப் பண்ணினார்கள். பெரியதோர் ஈக்கூடு விழுந்து கலைந்தது போல ஒரே இரைச்சலாயிருந்தது.

பழக்காரன் பக்கத்தை எடுக்காவிட்டால் பொங்கிய நெருப்பை நீர் கொட்டி அவித்தது போலாகிவிடும். வேடிக்கையெல்லாம் பாழ். ஆகவே எல்லோரும் பழக்காரன் பக்கம் சேர்ந்தார்கள்.

(தொடரும்)

வானவில்

சூ மாமைந்தன்

வானவில்.. இன்னதுதான் இதில் எழுதிக் கொள்ளுவது என்ற திண்ணமான எண்ணம் எதுவும் இதுவரை இல்லை. சூழ நடக்கும் சேதிகள் இதன் ஆதாரம். கண்டவை, கேட்டவை, படித்தவை எல்லாம் இதில் அடங்கும். தனித்து ஒரு வர்ணம் பலருக்கும் பிடிக்காமல் போகலாம். பலவர்ணம் காட்டும் வானவில் ஏகமொத்தத்தில் எல்லோருக்கும் பிடிக்க வேண்டுமென்பதே என் விருப்பம்...

அமெரிக்காவில் உருவாகி உலகெங்கும் வெள்ளித் திரைகளில் உருகின்றது டைனசோர். Jurassic Park ஐத்தான் சொல்கின்றேன். இங்கும் Milk Bar இலிருந்து Daimaru வரை சர்வமும் டைனசோர் மயம். குட்டி stamp இலும் show bag களிலும் டைனசோர் பல்லிளிக்கின்றது. ஐந்துகோடி ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த உயிரினத்தை நவீன விஞ்ஞானத்தின் துணை கொண்டு வெள்ளித் திரைகளில் பவனிவரவிட்டு வெற்றியும் கண்டிருக்கும் Steven Spielberg (இயக்குனர்) விஞ்ஞானப் படங்கள் எடுத்தே கோடீஸ்வரராகி விட்டவர். படம் வந்த புதிதில் மரதன் ஓட்டமாக அதிகாலையில் இருந்து நள்ளிரவு வரை 15 - 20 காட்சிகள் ஓடியது. நாங்களும் முன்னர் பனை உயரக் 'கட்டவுட்' (அடிமைப் பெண், உலகம் சுற்றும் வாலிபன்...), யானையில் படப்பெட்டி ஊர்வலம் (நினைத்ததை முடிப்பவன்?) என்று கண்டு களித்தவர்கள் தானே. சிம்மக்குரல், மக்கள்குரல் என்று பத்திரிகைகள் வெளிவந்தனவே... நொபகமிருக்கிறதா? என்ன தத்துவங்களாலும் உபதேசங்களாலும் ஆளப்படும் நாங்கள் காதலையும் மோதலையும் கண்டு சொக்கி நிற்கிறோம். இவர்கள் கொஞ்சம் விஞ்ஞானத்தைக் கண்டு அசருகிறார்கள்... அவ்வளவுதான்.

ஞாயிற்றுக் கிழமை மதியமும் கடந்து மாலையும் நெருங்குகிறது. நாளை வேலை. விசிற்றிங்கும் போய் Freeway இல் வந்த களைப்பு வேறு. மனதுக்கு கொஞ்சம் சுறுசுறுப்புத் தேவை. என்ன செய்யலாம்? செவ்வாய்க் கிழமை ரெடியோவின் (3CR) அதே அலைவரிசையில் "சங்கீத மாலை" கேட்டுப்பாருங்களேன். மாலை 6 மணியிலிருந்து 6.30 வரை ஒலிபரப்பாகின்றது. 'விண்ணோடும் முகிலோடும் விளையாடும் வெண்ணிலவை' வர்ணிக்கும் சிதம்பரம் C.S. ஜெயராமன் தொடங்கி 'சின்னராசாவிடம் சிற்றெறும்பு கடித்ததை' சொல்லி முறையிடும் ஜானகியின் பாடல்கள் வரை வித்தியாசங்களாக ஒலிக்கின்றன. நிகழ்ச்சி ஆங்கிலத்தில் தொகுக்கப்படுகின்றது. நிகழ்ச்சியில் எனக்குப் பிடித்தமான அம்சங்கள்:

நேயர்களும் நிகழ்ச்சியில் பங்கு பெறுகிறார்கள். உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் வயது பன்னிரண்டிலிருந்து பதினெட்டிற்குள் இருந்தால் பங்குபெற வாய்ப்புண்டு. பாடல்கள் எனினும் முழுமையாக (கடைசிப் பாடல் தவிர்த்து) ஒலிக்கின்றன.

நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்களின் கவனத்திற்குச் சில குறிப்புகள்:

சில வாரங்களில் திரும்பத் திரும்ப ஒரே நிகழ்ச்சி (வெள்ளி ஒலிபரப்பை இங்கு குறிப்பிடவில்லை) ஒலிபரப்பாவது ஏனோ? # கடைசிப் பாடலையும் முழுமையாக ஒலித்தால் என்ன? - நேரச்சிக்கல்களில் வாத்திய இசைகளை ஒலிக்க விடுங்களேன்.

கோவி மணிசேகரனுக்கு பரிசு கொடுத்ததன் மூலம் பலத்த கண்டனத்துக்கு உள்ளாகியிருக்கும் இந்திய சாகித்திய அக்கடமிக்குப் புதிய தலைவராக கண்டன இலக்கியகர்த்தா U.R. அனந்தமூர்த்தி நியமிக்கப் பட்டுள்ளார். எங்கள் பேராசிரியர் கைலாசபதிக்கு நண்பர் - லண்டன் பழக்கம். 'சுபமங்களா' இதழில் பேட்டியும் அளித்துள்ளார். அதிலொரு பகுதி:

? : தமிழ் நாட்டிலும், கர்நாடகத்திலும் ஏன் ஆந்திரத்திலும் கூட சில நடிகர்களை ஏற்றி வணங்கும் வழிபாடும், அவர்கள் வழியாகவே உலகைப் பார்ப்பதுமான ஒரு cult இருக்கிறதே. இதற்கு சமூக தளத்தில் உள்ள ஆதாரம் என்னவென்று நினைக்கின்றீர்கள்?

! : "மக்களிடம் கற்பனையைத் தேடும் பெரும் பசி இருக்கின்றது என்பதில் சந்தேகமில்லை. தன் அன்றாட வருமானத்தில் பாதியை வரிசையில் நின்று திரைப்படக் கற்பனைகளுக்குக் கொடுக்க சாதாரண இந்தியன் தயாராக இருக்கின்றான். அதைப்போலவே மதத்தை நோக்கியும் பெரும்பசி இருக்கின்றது. சினிமாவைப்போலவே பயனில்லாத சமயவாதிகளின் பின்னால் போகவும் அவன் தயாராக இருக்கின்றான். கற்பனைகளுக்கான இந்தத் தேடலையும் பசியையும் நான் பெரிதும் வரவேற்கின்றேன். ஆனால் அது எந்த விதத்தில்

நிறைவேற்றப்படுகின்றது என்பதில்தான் எனக்கு உடன்பாடில்லை. அதேபோலத்தான் தலைவர்கள் யீது நம் மக்கள் வைத்துள்ள பேரன்பு. மக்களிடமுள்ள இந்த அபரிமிதமான ஆற்றல் தேசத்தைக் கட்டும் பணிக்கு பலனளிக்கவில்ல என்பதுதான் வருந்தத்தக்க விஷயம்.

இவைகளை நாம் விமரிசனம் செய்யும்போதே மக்களுக்குள்ள இந்த அபரிமிதமான 'பசி'யைக் குறைகூறவே கூடாது. உணவை விட இந்தக் 'கற்பனையை' பெரிதாக நேசிக்கும் பலகோடி இந்திய மக்களுக்கு நீங்களும் நானும் என்ன செய்துவிட்டோம் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்படித்தான் நான் இந்த விஷயத்தைப் பார்க்கிறேன்...''

மலினப்பட்ட படைப்புகளை விமர்சிப்பதை மட்டுமே தொழிலாகக் கொண்ட மேற்குலக தமிழ் அறிவுஜீவிகளுக்கு இது சமர்ப்பணம்.

நல்ல நண்பர். நாடகங்களில் நடிப்பவர். எங்கள் தமிழில் சுவாரஸ்யமாகப் பேசுவார். ஒரு நாள் பேச்சுவாக்கில்....

''சில ஆட்களோடை கதைக்கும் போது எரிச்சல் வருகிறதே, ஏன்'' என்றேன் நான்.

''நீர் ஓராளோடை களநேரம் கதைச்சீர் எண்டால் அந்தாள் நல்ல விஷயங்களையும் சொல்லும், கூடாததையும் சொல்லத்தான் செய்யும். நீர் ஏன் கூடாத விஷயங்களை மட்டும் அசை போடுகிறீர். அந்தாள் சொன்ன நல்ல விஷயங்களையும் யோசித்துப் பார்க்கலாம் தானே'' என்று என்வில் குறைகண்டார்.

நியாயம் உறைத்தது. எனினும் பதிலுக்கு நானும் '' நல்ல விஷயங்களை பிறரிடமும், கூடாத விஷயங்களை அவரிடமும் சொன்னால் எல்லோருக்கும் நல்லது தானே'' என்றேன்.

''அதுவும் சரிதான். ஆனால் சனம் மாறியெல்லோ செய்து நோதல் படுகுது'' என்று சொல்லிச் சிரித்தார்.

இது 'வானவில்' இற்கும் பொருந்தும். சேதிகளில் விமர்சனக் கண்ணோட்டம் இழையோடுவதைக் கண்டு கொண்டிருப்பீர்கள். வானவில்லும் விமர்சனங்களை வரவேற்கின்றது. எழுதுவதற்கு பேனையும் எழுத ஒற்றையும் எடுப்பதில் உங்களுக்குள்ள பஞ்சி எனக்குப் புரிகிறது. தயங்காமல் phone எடுங்கள். மரபிடம் விபரங்கள் உண்டு. விமர்சனங்கள் சுவையாயிருந்தால் அவைக்கும் இங்கு தனி இடமுண்டு. உங்கள் உந்துசக்தி கண்டு வானவில் நீளவும் குறுகவும் வாய்ப்புண்டு.

இனி வரும் மரபுகளில் தொடருவோம்....

மெல்பன் கலை வட்டம்

ஒழுங்கு செய்யும் ஒருநாள் ஆய்வுக் கருத்தரங்கு

எமது பாரம்பரியச் சூழலுக்கு வெளியே வளரும்
எங்கள் பிள்ளைகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்

நாள்: 2.1.94 ஞாயிற்றுக் கிழமை

நேரம்: காலை 9 மணி முதல் மாலை 7 மணி வரை

இடம்: Engineering Lecture Theatre E3
Building 32, Monash University, Clayton.
(Melway ref: 70F10 and 84A)

நிகழ்ச்சிச் சுருக்கம்:

9.00 மு.ப.	தேவீர்
9.30	தோடக்க உரை
9.45	அம்ர்வு 1 : "இவையோர் நோக்குகள்"
11.50	அம்ர்வு 2 : "பிற சமூகத்தவரின் அனுபவங்கள்"
2.15 பி.ப.	அம்ர்வு 3 : "பெற்றோர் பிள்ளைகள் உறவு"
4.05	அம்ர்வு 4 : "தனித்துவம், கலாசாரம், மொழி"
6.00	அம்ர்வு 5 : பூ ர்த்தி

குழந்தைகள் பராமரிப்பு : கருத்தரங்கு நடக்கும் மண்டபத்தின் அருகே, குழந்தைகளைப்
(CHILD CARE) பராமரிப்பதற்கான ஒழுங்குகள் முழுநாளாக்கும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

உணவு : மதிய உணவு, மண்டபத்தில் விற்பனைக்குக் கிடைக்கும்.

மொழி : கட்டுரைகளும், கலந்துரையாளரும் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் இடம்பெறும்.

வழி : மெல்பன் பக்கம் 84Aல் காட்டியுள்ளபடி கட்டிட எண் 32க்கு வரிக. அருகாமையில் வாகனம்
நிறுத்தும் வசதிகள் உண்டு.

அவுஸ்திரேலியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்தும் கட்டுரை வழங்குவோரும், பார்வையாளர்களும்
கலந்து கொள்வர்

* அனுமதி இலவசம். அனைவரையும் அன்புடன் வரவேற்கிறோம் *

- மெல்பன் கலை வட்டம்

ஒரு கதை யின் கதை

- வாகன்

நீண்ட நாட்களாக ஒரு கதை எழுத வேண்டும் என்று யோசித்திருந்தான் நடா. அது ஒரு இலகுவான காரியமல்ல என்பதும், இப்போது குடும்பஸ்தனாகிவிட்ட அவனுக்கு இயலாத காரியமாகவும் தோன்றத் தொடங்கியது. தேனீக்கள் கூடு கட்டுவதுபோல சிறுக சிறுக விஷயங்களைச் சேமித்து ஒரு கதையை உருவாக்கிவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையிலேயே பிரசுரகர்த்தருக்கு 'ஆம்' என்று சொல்லி நாலு மாதமாகிவிட்டது. நடாவின் போக்குகளை நங்கறிந்த பிரசுரகர்த்தரும் இக்காலதாமதத்தியீட்டு அதிகம் கவலைப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அவரது வெளியீடுகள் வெளிவருவதில் எவ்விதத் தடையும் இருக்கவில்லை.

நடா கதைகள் எழுதி அனுப்பப் பட்டவனல்லன். நல்ல கதைகளைப் படிப்பதில் விருப்பமிருந்தது ஆரம்பத்தில். இதனாலோ என்னவோ எழுதும் முயற்சியை அவ்வப்போது பின்போட்டு வந்திருந்தான். இதற்கு இரண்டு காரணங்களும் இருந்தன. தனது கதை வாசித்த கதைகளின் தரத்தை எட்டவேண்டுமே என்ற பயமும், மேற்படி கதைகளின் சாயலில் அமைந்துவிடக் கூடாதே என்ற பயமுமே அக்காரணங்களாகும். எனினும் விதிவத்தால் எழுதப்போகும் இக்கதையே தன்னை இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தும் என விசுவாசித்தான் நடா.

இது ஒருபுறமிருக்க, போன மாதத்தின் கடைசி வாரத்திலிருந்து நடா அமைதியிழந்து காணப்பட்டதை அவன் மனைவி மனோ கவனித்தாள். வேலையில் ஏதாவது தகறறு இருக்கலாம் என்று ஆரம்பத்தில் நினைத்தாள். ஏனெனில் அவளுடனும் மனக்கசப்பு என்று குறிப்பிடத் தக்கதாக இல்லை. Bathroom, Toilet களில் நடா நீண்டனேரம் செலவுப்பதை நமோ அவதானித்து வந்தாள். எதேட்சையாக Bathroom ற்கு வந்தபோது ஷவரைத் திறக்காமல் நடா ஏதோ தியான

நிலையில் நிற்பதுபோல ஷுவரின் கீழே நின்றதையும், அவளுடன் உரையாடும்போது எல்லாவற்றிற்கும் 'ம்' 'ம்' என்று ஆமோதிப்பதையும், இடையே தான் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்காமல் சில கணங்களில் பின் 'என்ன கேட்டீர்?' எனத் திருப்பிக் கேட்பதையும் வைத்து அவளால் எதையும் ஊகிக்க முடியவில்லை.

மேலும் நடாவுக்கு மறதி அதிகமாகிக் கொண்டு வந்தது. உதாரணமாக இருவருமாகச் சாப்பாட்டு மேசையில் உட்கார்ந்து சாப்பிடுவார்கள். சாப்பிட்டு முடிந்து கைகழுவுகையில் 'மனோ நீர் இன்னும் சாப்பிடவில்லையா?' என்று கேட்பான். கார்ச் சாவியையும், அதனுடனிருந்த வீட்டுச் சாவியையும் காருக்குள் மறந்துபோய் வைத்துப் பூட்டிவிட்டதாக நினைத்து வீட்டுக்கு வெளியே இருந்த Public phone மூலம் கார்க்கதவைத் திறக்க RACV ஐ கூப்பிட்டான். கடைசியில் பொக்கட்டின் ஒரு மூலையிலேயே சாவி கிடந்தது. தெருச் சந்திகளில் பச்சை விளக்குக்காக காத்து நிற்கையிலும் ஏதோ சிந்தனையிலாழ்ந்து விடுவான். பச்சை விளக்கு விழுந்த பின் ஒவ்வொரு முறையும் மனோ ஞாபகப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. இவ்வறிகுறிகளை வைத்து நடா கதை எழுதுவதாக எப்படி அவளால் ஊகிக்கமுடியும்?

நடா வேறொரு உலகில் சஞ்சரிப்பதாக மனோ எண்ணினாள். இவ்விதம் மனிதர் இரட்டை வாழ்வு வாழ்வது ஏன்? அவளுக்குத் தெரிந்த வாழ்வை துணிவுடன் எதிர்நோக்கி வாழவே அவள் விரும்பினாள். அனவே நடாவின் மேற்படிப் போக்கு சலிப்பையும், எரிச்சலையும் மூட்டியது அவளுக்கு. எனினும் மனித மனங்களின் விசித்திரங்களை எண்ணி வியக்காமல் இருக்க முடியவில்லை அவளால். நடாவோ கதையை இரகசியமாக எழுதி முடித்துவிட்டு பிரசுரிக்கப்பட்டபின் மனைவியிடம் காட்டி அவளை ஆச்சரியப்படுத்தலம் என எண்ணியே பேசாதிருந்தான்.

நடாவின் சொந்த வாழ்வு குறிப்பிடத்தக்கதாக இல்லை. ஆமை தலையை உள்ளிழுத்துக் கொள்ளுவதுபோல ஒதுங்கியும், அவ்வப்போது நகர்வதும் போல வாழ்க்கையைச் செலுத்துவது அவனுக்கு உசிதமாகப்பட்டது. இதற்கிடையில் நடா வேலை பார்த்துவந்த தொழிற்சாலையின் களஞ்சிய அறையில் அவனுக்கு வேலை கிடைத்தது. முன்பு பார்த்த வேலையை விட கொஞ்சம் மூச்சுவிட நேரம் கிடைத்தது. தொழிற்சாலையின் உற்பத்திக்குத் தேவையான பொருட்களை டிறக்குகளிலிருந்து அல்லது வெறிகளிலிருந்து இறக்குதல், களஞ்சிய அறையில் அடுக்கு வைத்தல், விறியொகித்தல் போன்ற வேலைகளுக்கிடையில் அபூர்வமாக ஓய்வு கிடத்தது. எழுதத் தீர்மானித்திருந்த கதைக்கான குறிப்புகளை இடைக்கிடை குறித்துக் கொள்ளுவதற்கு இந்நேரத்தைவிட வேறெந்த நேரமும் வாய்ப்பாக இல்லை. வீட்டிலோ மனைவிக்கு, பிள்ளைகளுக்கு, T.V விக்கு என்று தனது ஓய்வுநேரத்தைப் பாகப்பிரிவினை செய்து கொடுத்து விட்டான். இவ்வாறு பிரித்துக் கொடுத்தான்? அவர்களாகவே பறித்துக் கொண்டனர்.

T.V இல் செய்திகள் பார்ப்பதற்காக செற்றியில் அமர்ந்துவிட்டால் அதினின்றும் மீளமுடியவில்லை. இரண்டாம் ஆட்டம் சினிமா பார்த்த நித்திரைக் களையோடு படுக்கையில் தடக்கி விழுந்து எழும்பி ஓடினான் வேலைக்கு. இந்த T.V இல் ஆழ்ந்து, செற்றியில் புதைந்து வாழும் வாழ்க்கை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சலிக்கத் தொடங்கியது நடாவுக்கு. அந்தோ! அவனது வாழ்வின் பெரும் பகுதியை இந்தச் செற்றிகளில் புதைத்தன்றோ கழித்து விட்டான்! T.V ஐயும் அதன் சகபாடியான செற்றிகளையும் தொலைத்து விட்டால் அவனது வாழ்வில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களன்றோ ஏற்பட்டிருக்கும்! இந்தப் போக்கில் சிந்தித்ததின் விளைவுகளில் ஒன்றுதான் நடாவைக் கதை எழுதத் தூண்டியது என்றால் அது மிகையாகாது.

ஒரு அதிகாலையில் எழுந்து, விளக்கைப் போட்டு ஒரே மூச்சில் கதையை எழுதிமுடித்துவிட முனைந்த முயற்சி தோல்வியடைந்துவிட்டது. அதிகாலைத் தூக்கத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டதும், மின்சாரத்தை செவவழித்ததும்தான் மிச்சம். நடாவால் ஒரே மூச்சில் கதை எழுத முடியவில்லை. கதைக்குத் தலையங்கம் மட்டுமே வைக்க முடிந்தது. 'உறைமறையும் சுழல்காற்றும்'.

எனவேதான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கதைக்கான சம்பவங்களை, உரையாடல்களை குறிப்புகளாக சேகரிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளான் நடா. மனதில் நினைத்ததை உடன் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையேல் கடலில் தொலைத்துவிட்ட கூழாங்கல்லைப் போல தனது மூளையின் எப்பகுதியிலிருந்தும் அதனை மீட்டெடுக்க முடிவதில்லை நடாவுக்கு. குறிப்புகளை வெள்ளைத்தாளில் எழுதி எட்டாக மடித்து பொக்கட்டிணுள் வைத்துக் கொண்டு வேலைக்குப் புறப்படுவது வழக்கமாகிவிட்டது. மேலும் நடா எழுதத் தீர்மானித்திருந்த 'உறைமறையும் சுழல்காற்றும்' கதை, குடும்பத்தில் கணவன், மனைவி, பிள்ளைகளின் உறவு நிலைகளைச் சித்தரிப்பதாக அமையவிருந்தது. குடும்ப வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ள தனக்கு நேரடி அநுபவங்களை உடனுக்குடன் குறித்துக் கொள்ளுவது கதைக்கு உயிரோட்டத்தைக் கொடுக்கும் என்று நம்பினான் நடா. மூளையில் நினைப்பதை அப்படியே பதிவு செய்துகொள்ளும் இயந்திரமொன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் தனக்கு எத்துனை உதவியாகவிருக்கும் என்றும் நடா இக்காலத்தில் ஏங்குவதுண்டு.

நடாவுக்கு வேலை காலை 7 மணிக்கு ஆரம்பமாகும். 9 மணிக்கு அவனது supervisor வேலைக்கு வருவார். இந்த இடைப்பட்ட இருமணி நேரத்தில் வெறிகளிலிருந்து இறக்கும் வேலைகளோ அன்றி, நாளாந்த உற்பத்திக்கு விநியோகம் செய்ய வேண்டிய வேலைகளோ குவிந்திருக்கும். அப்பொர்வமாக சில நாட்களில் வெறிகள் வராது விட்டால் இந்த நேரம் கொஞ்சம் ஓய்வாக இருக்கும்.

இன்றும் அப்படியான ஒரு அபூர்வமான நாளென நடா நினைத்தான். பெருமழை பெய்யப் போவது போல வானம் வெருட்டிக் கொண்டிருந்தது. நளையாமல் பாதுகாக்க வேண்டிய பொருட்களை உள்ளே கொண்டுவந்து சேர்த்தான். இதன்னல் நடா நனைந்து

போனான். வேலையில் மூழ்கிப்போனவனுக்கு இடையறுபட்டது போல போன வாரம் நடந்த இலக்கியக் கூட்டம் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. கலாசார அவையினரால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அக்கூட்டத்திற்கு குறிப்பிடத்தக்க இலக்கியவாதிகள் வந்திருந்தனர். நடாவும் போயிருந்தான். அங்கு பேசப்பட்ட இரண்டு கருத்துக்கள்தாம் நடாவைப் பெருங்குழப்பத்தில் ஆழ்த்தி விட்டன.

முதலாவது கருத்து 'எதிலிருந்து தொடங்குவது' என்ற கேள்வியை எழுப்ப வல்லதாகும். நிகழ்ச்சியிலிருந்தா? அல்லது பாத்திரங்களிலிருந்தா? என்பதே அதன் உட்கிடையாகும். எழுத்தாளனுக்கு மனப்பாத்திப்பை ஏற்படுத்திய நிகழ்ச்சியை மையமாக வைத்து, பாத்திரங்களை பின்னர் கற்பனையில் தேடிக்கண்டுபிடித்து கதை எழுதுவது ஒருவகை என்றும், நாளாந்த வாழ்வில் சில பாத்திரங்கள் ஏற்படுத்திய ஈப்பினால் நிகழ்ச்சியொன்றை கற்பனை பண்ணி கதை எழுதுதல் இரண்டாம் வகை என்றும் நடா விளங்கிக் கொண்டான். அப்படியானால் நிகழ்ச்சி, பாத்திரம் இதில் ஏதாவது ஒன்று கற்பனையாக அமைந்து விடுவது தெரிந்ததது நடாவுக்கு. அன்றியும் படைப்புகளில் கொஞ்சமாவது கற்பனை இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துடையவன் நடா. உண்மையையும் கற்பனையையும் எந்த விகிதத்தில் கலப்பது என்கிற இராசாயணம் புரிந்து கொள்ள ஒரு எழுத்தாளனுக்கு நீண்ட காலம் எடுக்கும் என்று ஒரு பிரபல எழுத்தாளர் எழுதியதை அடிக்கடி நினைத்துக் கொள்வான் நடா. தனது எழுத்தும் காலத்தால் செம்மைப்பட்டு விடுமென்றும் ஒரு நல்ல கதையை தனது கடைசிக் காலத்திலாவது எழுதிவிட முடியுமென்று உறுதையாய் நம்பினான் நடா. இது அவனுக்கு, அக்கணத்தில் உவப்பையும், ஆனால் சோர்வையும் கொடுத்தது.

மேற்படி சிந்தனைகளின் விளைவாக நிகழ்ச்சி, பாத்திரம் இரண்டும் ஒரு படைப்பில் உண்மையாக இருக்க முடியாதென நடா உய்த்தறிந்தான். அப்படி அமைந்தால் கதை உண்மைச் சம்பவமாகிவிடும். இப்படியாக எழுதுவதில் அவனுக்கு ஆர்வமில்லை. மேலும் வேறு நடைமுறைச் சிக்கல்களும் இருந்தன.

நிகழ்ச்சி, பாத்திரம் பற்றிய தனது ஆய்வில் கடைசியாக எஞ்சியிருந்த இரண்டும் கற்பனையாக இருத்தல் என்ற combination நடாவுக்கு ஏற்புடையதாக இல்லை. முழுக்க முழுக்க கற்பனையாக கதையை எழுதிவிட்டு அடியில் 'யாவுப் கற்பனை' என்பதை அடைப்புக் குறிக்குள் போட்டுவரும் மரபை அடியோடு வெறுப்பவன் நடா. தனது உ.சு. கதையின் அடியில் 'யாவுப் உண்மையல்ல' என்ற வாசகங்களை அடைப்புக் குறிக்குள் இடவே எண்ணியிருந்தான்.

வேறொரு விதமாகச் சிந்திக்கையில் தனது ஆய்வு அபத்தமாகத் தோன்றியது நடாவுக்கு. நிகழ்ச்சியின்றி பாத்திரங்களில்லை. பாத்திரங்களின்றி நிகழ்ச்சியில்லை. அவ்வாறாயின் எதிலிருந்து தொடங்குவது?... மேலும் ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதற்கு பாத்திரங்களே காரணிகளாகவுள்ளன. இவ்விரண்டும் ஒன்றிலொன்று தவிர்க்கமுடியாது தங்கியிருக்கையில் இரண்டையும் வேறுபிரித்து

ஆராய்வது பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை நடாவுக்கு.

நிகழ்ச்சி, பாத்திராய்வற்றதை வைத்து உண்மை, கற்பனை குறித்து ஆராய்ந்த ஆய்வு, கணிதத்தில் இருபடிச் சமன்பாட்டின் மெய், கற்பனை மூலங்களைப் பற்றிய ஆய்வை ஒத்தது போல அமைந்தது ஆச்சரியத்தையும், அதேநேரம் களைப்பையும் ஏற்படுத்தியது நடாவுக்கு. தொடர்ந்து யோசித்ததனால் நடாவின் மூளை கொதிப்படைந்தது. தலைக்குள் சுடுகூளையொன்று இயங்கு நிலையில் இருப்பதாக தோன்றியது.

வெளியே மழை தூறத் தொடங்குகிறது. கட்டையாகவும், மொட்டையாகவும், தாடி மீசையுடனும் தோன்றிய ஒருவன் இப்போ களஞ்சிய அறையைக் கடந்து சென்றான். சலிப்பும் இதனாலேற்பட்ட துயரமும் கலந்த முகச்சாயல் அவனில் காணப்பட்டது. விரைவாகவும், ஆனால் நேர்த்தியாகவும் கைகள், கால்களை அசைத்து நடந்ததனால் அவனது நடை சுறுசுறுப்பாகவும் அதேநேரம் வினோதமாகவும் தோன்றியது.

நடாவோ மெற்படி ஆரய்ச்சியின் முடிவுகலாக தான் பெற்றதை தனது கதையான உ.சு. இற்குப் பிரயோகித்துப் பார்க்க விரும்பினான். இக்கதை குடும்பத்தில் கணவன், மனைவி, பிள்ளைகளின் உறவு நிலைகளில் ஏற்படும் மாறுதல்களையும், அதன் மீளாய்வுகளையும் பற்றியதாகும். சில நிகழ்ச்சிகளை கற்பனையில் வரைந்து கொண்டு பொருத்தப்பாடான பாத்திரங்களையும், அவற்றின் விபரணங்களையும், உரையாடல்களையும் சித்தரிக்க வேண்டும். தனதும், தனது மனைவியினதும் குணவியல்புகளை ஒத்த பாத்திரங்களுடன் வேறொரு நண்பரின் குடும்பத்தினரின் பாத்திரங்களையும் புனைபெயரில் கதையில் இணைக்க விரும்பினான். நண்பரின் குடும்பம் தூர தேசத்திலிருந்தாலும் அவர்கள் ஒருகாலத்தில் அநுபவித்த பிரச்சினைகளுடன் கதையின் கரு ஒத்துப் போவதால் அவர்களது பாத்திரங்கள் இக்கதைக்கு அதிகப் பொருத்தப்பாட்டை உடையதாக இருந்தன.

ஆனால் என்ன துரதிர்ஷ்டம்! மேற்படி கலாசார அவையின் இலக்கியக் கூட்டத்தில் தெரிவிக்கப்பட்ட இரண்டாவது கருத்து அவனது இந்த எண்ணத்தை ஒரு புயல் காற்றுப்போல உலுப்பிவிட்டது.

ஒரு எழுத்தாளனுக்கு தனது உட்கிடக்கையை வெளிப்படுத்தும் உரிமையுண்டேதவிர பிறருடைய சொந்த வாழ்க்கையையோ, அவர்தம் அநுபவங்களையோ பெயர் குறிப்பிடா விட்டாலும் வெளிப்படுத்தும் உரிமை கிடையாது என்பதே கூட்டத்தில் தெரிவிக்கப்பட்ட இரண்டாவது கருத்தாகும். இதைச் சொன்னவர் உரிமை கிடையாது என்ற கடைசி வசனத்தை கோபாவேசத்துடன் சொல்லி மேசையில் வலக்கையால் குத்தி தனது பேச்சை முடித்து விட்டார். இருக்கையில் அமர்ந்து இரு கிளாஸ் தண்ணீர் குடித்தபின்பே அவரது கோபம் ஆறிற்று. பலர் கரகோஷமும், சிலர் விசிலும் அடித்துப் பாராட்டினர். அவரது பேச்சு சபையில் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டமைக்கு அதுவே அடையாளம் என எல்லோரும் எண்ணினர்.

அப்படியானால், நடாவின் உ. சு. கதையில் வரும் நிஜமான பாத்திரங்களின் குணவியல்புகளையோ, அவர்தம் வாழ்வில் நடந்த அநுபவங்களையோ வெளிக்கொணரும் உரிமை நடாவுக்கு உண்டா? இவ்வாறு தன்னைத்தானே கேட்க முனைந்ததில் நடா மேலும் சோர்வுற்றான். தொலதூரத்திலிருக்கும் நண்பரின், அவரது குடும்பத்தவரின், ஏன் தன்னுடனே கூடவிருக்கும் மனைவியின் பாத்திரத்தை கடதாசியில் எழுத தனக்கு உரிமையுண்டா? சிவரின் அநுபவங்களின் தாக்கத்தைப் பலருக்குச் சொல்லி விழிப்படைய வைக்கும் உரிமை அவனுக்கு உண்டா? இந்தச் சிலரைப் பெயர் குறிப்பிடாவிடினும், சமூகத்திலுள்ள பல மனிதரின் பலத்தின் அல்லது பலவீனத்தின் மாதிரிகளாகக் காட்ட முடியாதா? நீர்ச்சுழலில் அகப்பட்டவன் அதினின்றும் மீளமுடியாமல் சுழலுதல் போன்று நடா இந்தக் கேள்விகளுக்கிடையில் சுழற்றப்பட்டான். எந்த முடிவுக்கும் உடனே வரமுடியவில்லை.

குழப்பகரமான நிலையில் மெற்படி உ. சு. கதையை தொடர்வது சாத்தியமற்றதாகத் தோன்றியது. எனவே உ. சு. கதையை தற்காலிகமாக கைவிடுவது என்று தீர்மானித்தான் நடா. மேலும் இப்போதுதான் குடும்பஸ்தனாகி இருக்கும் தனக்கு, குடும்ப வாழ்வு பற்றிய போதிய அநுபவம் கிடைக்கும்வரை இக்கதையை எழுதுவது நல்லதல்ல என்று தன் மனதிற்குத் தானே சமாதானம் சொன்னான்.

இப்போது நடாவுக்கு மனதில் ஆழ்ந்த அமைதி ஏற்பட்டது. காலையில் நித்திரையினின்று எழுந்த புத்துணர்ச்சி போலவும், பீடித்திருந்த காச்சல் நீங்கி விட்டது போலாவும் உணர்ந்தான்.

இப்படியாக நடாவின் முதலாவது கதை நின்று போனது. ஆயினும் இப்பொழுது நடாவின் மனதில் புதிய எண்ணமொன்று தோன்றியுள்ளது. இந்த உ. சு. கதையை எழுதத் தொடங்கியதிலிருந்து தான் பட்ட அவஸ்தைகளை இன்னொரு சிறுகதையாக எழுதினாலென்ன என்பதே அவ்வெண்ணமாகும். நாலு மாதமாக தீர்மானித்து வைத்திருந்த கதை சிதைந்து போனது பற்றியும், இரண்டு மணிநேரத்தில் உதயமான இந்தய புதிய கருவைப் பற்றியும் அதிகம் ஆச்சரியப்படவில்லை நடா. கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பானதுபோல தனது கதை தேய்ந்து கட்டுரையாகும் ஆபத்தைத் தயவிரிப்பது எப்படி என்பதே அவன் முன்னேயுள்ள பிரச்சினை என உணர்ந்தான். மேலும் இந்தப் புதிய கருவை சிறுகதை வடிவத்திற்கு எப்படிக் கொண்டுவருவதென்று இப்பொழுது தீவிரமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கியுள்ளான் நடா. மீண்டும் தலைக்குள் வெப்பம் அதிகரிப்பதாக இருந்தது. மீண்டும் இன்னொரு அவஸ்தைக்குள் அகப்பட்டபோகிறோமே என்பதை உணராமல், எழுதப்போகும் அச்சிறுகதைக்கு பின்வருமாறு பெயர் வைக்க உடனே தீர்மானித்தான் :- 'ஒரு கதையின் சிதைவு'.

விழு

நிலமெல்லாம் வெள்ளையாய் பனி.

உடல் சேத்துப் போனபின்னும்
உள்ளிருந்து ரத்தமாய் விழுந்துளி நிலத்தில்
அதையும் மிதித்தபடி
வெளிநாட்டவன்
கறுப்பன்
அகதி
பிச்சைக்காரன்
நாடோடி எனவரும் வார்த்தைகள்
பனியையும் கரைத்தபடி
நிலத்தில் வேரூன்றும்.

நான்
நீ
அவன்
அவள்
நாங்கள்
நீங்கள்
இவை எல்லாம் போய்
வெளிநாட்டவன்
கறுப்பன்
அகதி
பிச்சைக்காரன்
நாடோடி
இவை எல்லாம்
இலக்கணமாய் மாறும்.

பனியே!
நிலத்தின் மேல்
விழுந்தது போதும்
இனி
மனிதர்மேல்
வெள்ளையாய் விழு
இனவாதம்
நிறுவாதம்
யாவும் கரைய
வெள்ளையாய்.

துஷ்யந்தன்.

01. 02. 93

ஈழத்துப் பட்டியல் விமர்சனம்

- ஓரிரு குறிப்புகள்

மேற்கண்ட தலைப்பில் மரபு ஆணி/ஆடி இதழில் வந்த புதுக்கீரனின் கட்டுரை, 'பட்டியல்' போடுவது ஈழத்து விமர்சகர்களைப் பிடித்திருக்கிற ஒரு நோய் என்கிற கருத்தைத் தெரிவிக்கிறது. இதைவிடக் கட்டுரை இந்த நோய்வாய்ப்பட்ட விமர்சகர்கள் விடுகிற 'பிழைகள்' வேறு பலவற்றையும் குறிப்பிடுகிறது. சுருக்கமான கட்டுரையாதலால் பல காரியங்கள் இரத்தினச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்டுப் போயிருக்கலாம்.

விமர்சகன் ஒருவன் பட்டியல் போடுவதிலே என்ன பிழை இருக்கிறது? பொருத்தமில்லாத, சம்பந்தமில்லாத இலட்சணங்களை வைத்துக் கொண்டு பட்டியல் போடுவதும், என்ன இலட்சணங்களை வைத்துக் கொண்டு பட்டியல் போடப்படுகிறது என்று புரிய முடியாத வகையில் பட்டியல் போடுவதும் தவறுகளாகலாம். புதுக்கீரன் சொல்லுகிற பட்டியல் விமர்சகன் எத்தகைய பிழை விடுகிறார்? பாடசாலையில் 1ம் பிள்ளை, 2ம் பிள்ளை என்பது போலப் பட்டியல் போடுவது என்ன வகையில் தவறாகும்?

இனி, சரியான இலட்சணங்களை வைத்துக் கலைஞர்களை எடை போடுபவர்கள் பல பிழை விடுவார்கள் என்பதும் உலகறிந்தவிடயம் தான். இதிலே நோய் எதுவும் இல்லை. விமர்சனத் தொழிலில் உள்ள கஸ்டமே இதுதான். திராசால்ப் போல நிறுக்க முடியாது. எனவே உண்மையில் சொல்லப்போனால், பட்டியல் போடுகிற விமர்சகர்களை மற்ற வழா வழாக்காரர்களிலும் அதிகம் துணிச்சலுடையவர்கள் எனலாம். அவர்கள் சொல்லுவது மற்றவர்கள் சொல்வதிலும் ஏற்பதிலும் வேறாயிருக்கிறது என்பது இலகுவில் தெரிந்து போகிறது. இந்தத் தெளிவு பல வழா வழாவிமர்சனங்களில் இல்லாத, விமர்சனத்தின் பயனுக்குதவுகிற ஒரு இயல்பாகும்.

வெறும் பட்டியல் போடுவதனால் என்னபயன் என்று வேண்டுமானால் கேட்கலாம். வெறும் பட்டியலாய் அமைந்து விமர்சனம் என்று தன்னைச் சொல்லிக்கொண்டு வெளிவந்த ஒன்றைப் பார்த்ததன் பின்னர்தான் இதற்கு விடை சொல்லலாம். நான் இப்படி இதுவரை ஒன்றையும்

காணவில்லை. சிறுகதைப் போட்டிகளுக்கு முடிவு சொல்லும் போது பட்டியல் தருகிற மகான்களும் ஏதோ நாலு வார்த்தை நியாயம் சொல்லாமல் விடுவதில்லை.

*

*

*

இனி விமர்சகன் வரலாற்றாசிரியன் அல்லன் என்று புதுக்கீரன் சொல்லுகிறார். ஏன், இது என்ன விதி? இதற்கு ஒரு விளக்கத்தையும் காணோம். அதற்குப்பதிலாக யாரையோ வைக்கிறமாதிரிக் கட்டுரை தொடர்கிறது.

ஆங்கிலத்தில் யோசித்துத் தமிழில் எழுதுவது பிழை என்கிறார். இதிலே என்ன குற்றம்? தமிழ் நடையை விமர்சனம் செய்கிறாரா? கொஞ்சமும் யோசியாமல் தமிழில் எழுதுவதைவிட எந்த மொழியிலாவது யோசித்து எழுதுவது பெரிய பிழையாகாது.

பயனுள்ள எதையோ சொல்ல வந்தவர் இடையில் தனிப்பட்ட யாரையோ, சிலரையோ வைத்துவிட்டுப் போனதுபோலக் கட்டுரை அமைந்திருக்கிறது.

விமர்சனத்தை பற்றியோ, அவர் சொல்லவந்ததைப் பற்றியோ கீரனின் கட்டுரையிலிருந்து அதிகம் அறிய முடியவில்லை. யாருடைய பட்டியலிலிருந்தோ விடுபட்டுப் போன வயிற்றெரிச்சலில் எழுதுகிறவர்களிலே பு.கீரனும் ஒருவர் என்று யாரும் யோசித்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

- பழங்கீரன்

சென்ற மரபில் சிவத்தம்பி, சிவகுமார் என்பவர்களுக்கு எதிரான தனிப்பட்ட ஒரு நபரின் உள்ளக் குமுறல், ஈழத்துப் பட்டியல் விமர்சனம் என்ற தலைப்பில் இரண்டு பக்கங்களைப் பிடித்திருந்தது.

இவரின் சீற்றத்திற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதை வாசகர்களாகிய நாங்களும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய முறையில் விளக்கி விமர்சித்திருந்தால் நாங்களும் அதில் அக்கறை கொள்ள ஏதுவாய் இருந்திருக்குமே!

- G. குமாரவேலு

மனித உரிமைகளுக்காகவும் ஜனநாயகத்திற்காகவும்
குரல் எழுப்பும் பத்திரிகை.

18/2 Aloe Street,
Colombo 3,
Sri Lanka.

சுரங்கர்

* நினைவு ட்டுகிறோம் : 'மரபு' சந்தாவைப் பதுப்பிக்க மறந்துவிட்ட சந்தாதாரர்கள் தயவுசெய்து சந்தாய் பணத்தை (\$12) அனுப்பி வையுங்கள். உங்கள் அன்பும் ஆதரவும் மரபுக்குத் தொடர்ந்தும் இருப்பதை நாம் அறிவோம். எனினும் உங்கள் கவலையின்மீது 'மரபு' வெளியிருவதைக் கடுமையாகப் பாதிக்குமென்பதை நினைவு ட்டுகிறோம். சிறு துளி பெரு வெள்ளம் என்பதை மறவாதீர்கள். உங்கள் நண்பர்களுக்கும் மரபை அறிமுகப்படுத்துங்கள்.

* வருந்துகிறோம் : வழமைக்கு மாறாக மரபு இம்முறை காலதாமதமாக வெளிவருகிறது. இதற்காக வருந்துகிறோம். வருட சந்தாதாரர்களுக்கு வழமைபோல் ஆய இதழ்களும் அனுப்பிவைக்கப்படும்.

தையல் சேவை

மெல்பனில் உங்களுக்குத் தேவையான சகல தையல் வேலைகளுக்கும் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

சிறியோருக்கான உடுப்புகள்

பெண்களுக்கான சரிதூ, பஞ்சாபி வகைகள்

சேலைகளுக்கான ரவிக்கைகள்

புவனா இராஜரட்னம்
7 Verginia Crescent,
Bundoora,
Vic 3083

Phone: 467 3661

மாமன்மார்களை சிந்திப்பதற்கு

— எஸ். பெர்

5

பாண்டுகாய நினைவுகூர்ப்பு

உம்மதசித்தாவினால் பணிக்கப்பட்டவாறே, அந்தப் பையனை ஒரு கூடையிலே கிடத்தி, துவாரமண்டலவகுக்கு [அனுராதபுரவகுக்குக் கிழக்கிலுள்ள மிவறிந்தல மலைக்கு அண்மையிலுள்ள ஒரு கிராமம்] அவளுடைய ஊழியப் பெண் எடுத்துச் சென்றாள்.

தும்பர வனத்திலே வேட்டையாடச் சென்றிருந்த இளவரசர்கள் [மாமன்மார்கள்] அந்தப் ஊழியப் பெண்ணைக் கண்டதும், 'நீ எங்கே செல்கிறாய்? கூடையில் என்ன?' என்று கேட்டார்கள். 'நான் துவாரமண்டலகவுக்குச் செல்கின்றேன்; அது என் மகளுக்கான இனிப்புப் பலகாரம்' என அவள் பதிலளித்தாள். அப்பொழுது, [அந்தப் பையனைக்] காவல் செய்து வந்த சித்தவும் காலவேலாவும் அக்கணமே, பெரிய காட்டுப் பன்றி ஒன்றைத் தோன்றச் செய்தார்கள். இளவரசர்கள் அதைப் பிந்தொடர்ந்தார்கள். [அவள் அந்தப் பையனை] எடுத்துக் கொண்டு, [இந்த

விடயம்] ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு மனிதனைச் சென்றடைந்து, அந்தப் பையனையும் ஆயிர [எண்ணிக்கையுள்ள பண] த்தையும் இரகசியமாக ஒப்படைத்தான். அதே நாளில் அவனுடைய மனைவி ஒரு பையனைப் பெற்றெடுத்தாள். 'என் மனைவி இரட்டை மகன்கள் பெற்றாள்' எனப் பிரசித்தப்படுத்தி, அந்தப் பையனை [தன் சொந்த மகனுடன் சேர்த்து] வளர்த்து வரவானான்.

அவனுக்கு ஏழு வயதாகியபொழுது, அவன் எங்கே இருக்கிறான் என்பதை அறிந்த அவன் மாமன்மார்கள், குறிப்பிட்ட ஒரு குளத்திலே விளையாடக் கொண்டிருக்கும் பையன்களை [அவனையும் சேர்த்து] க் கொல்லும்படி தமது அடியாள்களை அனுப்பி வைத்தார்கள். [அங்கே] தண்ணீரில் ஒரு குறிப்பிட்ட மரம் உட்குழியுடன் நின்றது. அந்த உட்குழியின் வாய் நீருக்கு அடியில் மறைக்கப்பட்டிருந்தது. அவன் சுழியோடி அந்த உட்குழிக்குள் புகுந்து, அங்கு நீண்ட நேரம் ஒளித்திருந்து, அதே வழியில் மீண்டும் திரும்பி, மற்றப் பையன்கள் மத்தியிலே தோன்றுவதை, இப்பொழுது வழக்கமாக்கிக் கொண்டிருந்தான். அவர்கள் அவனை எவ்வாறுதான் கேள்விகள் கேட்டாலும், தட்டிக் கழிக்கிற வார்த்தைகளினாலே அவன் அவர்களை ஏமாற்றிப்போடுவான்.

இளவரசர்களுடைய அடியாள்கள் வந்த அன்றைய தினமும், அவன் தன் ஆடைகளுடன் நீருக்குள் சுழியோடி, அந்த மரத்தின் உட்குழிக்குள் மறைந்து நின்றான். ஆடைகளை எண்ணி மற்றைய பையன்களைக் கொன்ற பின்னர், அவர்கள் திரும்பிப் போய் அறிவித்தார்கள்: 'பையன்கள் எல்லாரும் கொல்லப்பட்டார்கள்!'. அவர்கள் சென்ற பின்னர், அவன் தன் வளர்ப்புத் தந்தையின் [இங்கு பயன்படுத்தப்படும் ஆயத்த அல்லது ஆயுத்தக என்னும் சொல் 'வளர்ப்பதற்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட மனிதன்' என்று பொருள்படும்] வீட்டுக்குச் சென்று, அவனாலே ஆறுதலளிக்கப்பட்டு, அங்கேயே அவன் தனது பன்னிரண்டாவது வயதுவரை வாழ்ந்தான்.

பையன் உயிரோடு இருக்கிறான் என்பதை மீண்டும் அவன் மாமன்மார்கள் கேள்விப்பட்டதும் இடையர்கள் எல்லோரையும் கொல்லும்படி [தமது அடியாள்களை] அவர்கள் பணித்தார்கள் அன்றைய தினம் இடையர்கள் மான் ஒன்றைக் கொண்டு, நெருப்புக் கொண்டு வருமாறு பையனைக் கிராமத்துக்கு அனுப்பியிருந்தார்கள். அவன் வீடு சென்று, 'என் பாதத்தில் கொப்பளம், இடையர்களுக்கு நீ நெருப்புக் கொண்டு செல்; உண்பதற்கு உனக்கும் கொஞ்சம் சுட்ட இறைச்சி கிடைக்கும்' என்று சொல்லி, தன் வளர்ப்புத் தந்தையின் மகனை அனுப்பிவைத்தான். இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் இடையர்களுக்கு அவன் நெருப்பு எடுத்துச் சென்றான். அந்த நேரத்திலேதான், பணியிலே அனுப்பப்பட்ட [அடியாள்கள்] இடையர்களைச் சூழ்ந்து, அவர்கள் எல்லோரையும் கொன்றார்கள். அவர்கள் எல்லாரையும் கொன்ற பின்னர், அவர்கள் [சென்று] [பையனின்] மாமன்மாருக்குச் சொன்னார்கள்.

பின்னர் அவனுக்குப் பதினாறு வயதாகிய பொழுது, அவனுடைய மாமன்மார்கள் [அவன் உயிர் வாழ்வதைக்] கண்டுபிடித்தார்கள். அவனுடைய தாயார் அவனைப் பாதுகாப்பான இடம் ஒன்றுக்குக் கொண்டு

போகும்படியான ஆணையுடன் அவனுக்கு ஓர் ஆயிரம் [எண்ணிக்கையுள்ள பணம்] அனுப்பி வைத்தான். அவனுடைய வளர்ப்புத் தந்தை அவனுக்குத் தாயாரின் செய்தி முழுவதையும் கூறி, அவனுக்கு ஓர் அடிமையும் ஆயிர [எண்ணிக்கையுள்ள பண]மும் கொடுத்து, அவனைப் பண்டுலாவிடம் அனுப்பி வைத்தான். பணக்காரனும் வேதங்களைக் கற்றவனுமான பண்டுலா என்ற பெயருடைய பிராமணன், தெற்கு மாவட்டத்திலுள்ள பாண்டுவகம் [என்னும் கிராமத்தில்] வில் வாழ்ந்து வந்தான். இளவரசன் புறப்பட்டுச் சென்று, பிராமணன் பண்டுலாவைத் தேடிப் பிடித்தான். பின்னவன் [பண்டுலா] அவனிடம் கேட்டான்: 'அருமையானவனே, நீதான் பாண்டுகாபயவா?' 'ஆம்' என்று பதிலளிக்கப்பட்டது. அவன் அவனுக்கு [இளவரசனுக்கு] விருந்தாளிக் குரிய மரியாதை செலுத்திச் சொன்னான்: 'நீ அரசனாவாய்; நீ முழுதாக எழுபது ஆண்டுகள் அரசாள்வாய்; என் அருமையானவனே, [ஆளும்] கலையைப் பயில்வாயாக!' அவனுக்கு அவன் கற்பித்தான்; தன் மகன் கந்த மூலமும் கற்பித்தான். அந்தக் கலை குறுகிய காலத்திற்குள் வசப்படுத்தப்பட்டது.

போர் வீரர்களைத் திரட்டுவதற்காக அவன் அவனுக்கு [இளவரசனுக்கு] ஒரு இலட்சம் [எண்ணிக்கையுள்ள பணம்] கொடுத்தான். அவனாலே ஐநூறு போர் திரட்டப்பட்டதும், [பண்டுலா ஆகிய அவன்] சொன்னான்: 'எவளுடைய ஸ்பரிசுத்தினாலே இலைகள் தங்கமாக மாறுமோ, அவளை உன் இராணி ஆக்குக. என் மகன் கந்தவை உன் [ராஜ] குரு ஆக்குக'. இவ்வாறு கூறி, அவனுக்குப் பணமும் கொடுத்து, அவனை அவன் போர்வீரர்களுடன் அங்கிருந்து அனுப்பி வைத்தான். மாசற்ற இளவரசன் தன் பெயரைப் பிரகடனப்படுத்தியவாறே முன்னேறிச் சென்றான். காஸ மலைக்குக் கிட்ட உள்ள பாள என்ற நகரத்தை அடைந்து, [அனுராதபுரவுக்கு தென் கிழக்கில் 18 மைல் தூரத்திலுள்ள கஹகலகம் என்னும் தற்காலக் கிராமத்தைக் குறிக்கலாம் என அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள். இது ரிற்றாகவ மலைக்கு 10மைல் வட மேற்கில் உள்ளது. கஹமலையின் கிராமம் என்பது இதன் பொருள்] எழுநூறு பேரைத் திரட்டி, ஆகாரப் பொருள்களும் சேகரித்து, அங்கிருந்து ஆயிரத்து இருநூறு வீரர்களும் பின்தொடர கிரிகந்த என்றழைக்கப்பட்ட மலைக்குச் சென்றான்.

பாண்டுகாபயாவின் ஒரு மாமனான கிரிகந்தசிவ என்னும் பெயரினன், பாண்டுவாசு தேவனினால் தனக்குக் கையளிக்கப்பட்ட இந்த மாவட்டத்திலிருந்துதான் தன் வருமானத்தைப் பெற்று வந்தான். இந்த இளவரசன் [கிரிகந்தசிவ] ஒரு நூறு கரிஸா அளவுள்ள தன்னுடைய ஒரு வயலை அறுவடை செய்வதற்கு ஆயத்தமானான்; பாலி என்னும் பெயருடைய அழகிய இளவரசி அவனுடைய மகள். அவள் தன்னுடைய பாரிய பரிவாரத்துடன் அற்புதமான பாரவண்டியிலேறி தன் தந்தைக்கும் அறுவடை செய்வோருக்கும் உணவு கொண்டு வந்தான். இளவரசியை அங்கு கண்ட இளவரசனின் ஆள்கள் [அவளைப்பற்றி] இளவரசனிடம் சொன்னார்கள். இளவரசன் விரைவாக அங்கு வந்து, அவளைப் பின்தொடர்ந்து வந்தவர்களை இரு கூறாக்கி, தனது ஆள்கள் பின்தொடர, தன் ரதத்தை அவளுக்குச் சமீபமாக ஓட்டி, 'நீ எங்கே செல்கின்றாய்?' எனக் கேட்டான். அவள் எல்லாவற்றையும் இளவரசனுக்குச் சொல்லி

முடித்ததும், நெஞ்சம் காதலினால் தீழுட்டப்பெற்றவனாய், அந்த உணவில் ஒரு பங்கைக் கேட்டான்.

அவள் வண்டியிலிருந்து இறங்கி, ஊர் ஆலமரத்தின் அடியிலே, தங்கக் கிண்ணத்திலே இளவரசனுக்கு உணவளித்தாள். மிச்சமான ஆள்களுக்கு [உணவு] அளித்து மகிழ்வதற்காக அவள் ஆலம் இலைகளைக் கொய்த பொழுது, அந்த இலைகள் அந்தக் கணமே தங்கப் பாதீரங்களாக மாறின. இதனைக் கண்ட இளவரசன், பிராமணனின் வார்த்தைகளை நினைவு கூர்ந்து, [யோசித்து] மகிழ்ச்சி அடைந்தான்: 'இராணியாவதற்குத் தகமை உடைய கன்னியை நான் கண்டுபிடித்துவிட்டேன்.' அவர்கள் எல்லோருக்கும் அவள் விருந்தளித்த பின்னரும், அந்த உணவு குறையவே இல்லை. ஒரு மனிதனுக்கு உரிய பங்கினை மட்டும் எடுத்தது போலவே, அது [உணவு] தோற்றமளித்தது. அந்த நேரத்திலிருந்து, நற்குண நல்லொழுக்கங்களும் புண்ணியமும் பெருநிதியாகப் பெற்றிருந்த அந்த யௌவன இளவரசி ஸ்வன்னபாலி என்ற பெயராலே அழைக்கப்பட்டாள்.

இளவரசன் அந்தக் கன்னியைத் தன்னுடன் எடுத்துக் கொண்டு, தன் ரதத்திலேறி அஞ்சா நெஞ்சினனாக, மகத்தான படையினாலே சூழப்பட்டவனாக, முன்னேறிச் சென்றான். இதைப் பற்றி அவளுடைய தந்தை கேள்விப்பட்டதும், அவன் தன்னுடைய போர்வீரர்கள் அனைவரையும் அனுப்பி வைத்தான். அவர்கள் வந்து, சண்டையில் ஈடுபட்டு, மற்றவர்களாலே தோற்கடிக்கப்பட்டவர்களாகத் திரும்பினார்கள். அந்த இடத்திலே [பின்னர்] கலகநகர என்றழைக்கப்பட்ட ஒரு கிராமம் நிறுவப்பட்டது. [சண்டை நகர் என்று பொருள். மின்னேரிக் குளத்துக்குத் தெற்கில், அம்பன் கங்கையின் இடக்கரைக்கு அண்மையில் இக்கிராமம் அமைந்துள்ளது] இதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதும், அவளுடைய ஐந்து சகோதரர்களும் போர் செய்வதற்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். அவர்கள் அனைவரையும் பண்ணொவின் மகனான கந்த கொன்றான்; வேகிதவாஹு கந்த [இரத்தச் சுனையின் வயல் என்ற பொருளில்] அவர்களுடைய சமாக்களமாகும்.

பாண்டுகாபய தன் பெரும் படையுடன் கங்கையின் [மகாகங்கா; தற்காலத்தில் மகாவலிகங்கை] தூரத்துக் கரையிலுள்ள தோல மலையை அடைந்தான். [பண்டைய இலங்கை] என்னும் நூலிலே பாக்கர் தோலமலை குருணாகல நகரத்துக்கு வடக்கில் 10 மைல் தூரத்தில் உள்ளதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். இங்கு குறிப்பிடப்படும் தோலமலை மகாவலிகங்கைக்கு அயலில் அமைந்தது எனக் கொள்ளத்தலே பொருந்தும்.] இங்கு அவன் நான்கு ஆண்டுகள் தங்கியிருந்தான். அவன் அங்கே இருக்கிறான் என்பதை அவனுடைய மாமன்மார்கள் கேள்விப்பட்டதும், அரசனைப் பின்னே விட்டு [அரசன் அபயவை உபதீஸகமவில் விட்டுவிட்டு என்கிற அர்த்தத்தில்] அவனுடன் அவனுடன் போராடுவதற்காக அங்கு அணிதிரண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் தூமாரக்கஹு மலையுக்கு அண்மையில் அரண்செய்யப்பட்ட பாசறை ஒன்றை அமைத்ததும், தங்கள் மருமகனுடன் ஒரு போரில் ஈடுபட்டார்கள். ஆனால், மருமகன் கங்கையின் இக்கரையிலே மாமன்மாரைப் பின்தொடர்ந்து சென்று, சண்டையிலே அவர்களைத் தோற்கடித்து, அந்த அரண் செய்யப்பட்ட பாசறையை இரண்டு ஆண்டுகள்

அவன் தன்னுடன் வைத்திருந்தான்.

அவர்கள் உபதீஸகமவுக்குச் சென்று அவற்றைப் பற்றி எல்லாம் அரசனிடம் சொன்னார்கள். ஆயிரத்துடன் [எண்ணிக்கையுள்ள பணத்துடன்] அரசன் ஒரு கடிதத்தையும் இளவரசனுக்கு அனுப்பி வைத்துச் சொன்னான்: 'அக்கரையிலுள்ள நிலத்தை உன்னுடன் வைத்துக்கொள், ஆனால் இக்கரைக்கு வந்துவிடாதே'. ஒன்பது சகோதரர்களும் இதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதும் அரசன்மீது சினங்கொண்டு சொன்னார்கள்: 'உண்மையில், நீண்ட காலமாகவே, நீங்கள் அவனுக்கே சகாயமுள்ளவராக இருந்து வந்துள்ளீர்கள்! இப்பொழுது அவனுக்கு நீங்கள் ஊர் இராஜ்யமும் கொடுத்துவிட்டீர்கள். அதற்காக நாங்கள் உங்களைக் கொல்லுவோம்.' அவன் அரசை அவர்களிடம் ஒப்படைத்தான். அவர்கள் தீஸ என்ற பெயருடைய தங்கள் சகோதரனை ராஜப்பிரதினிதியாக ஒரு மனத்தாக நியமித்தார்கள்.

இந்த அபயமளிக்கும் அபய அரசனாக உபதீஸகமவில் இருபது ஆண்டுகள் அரசாண்டான்.

இப்பொழுது தூமரக்கஹ மலைக்கு அண்மையிலுள்ள தும்பாரியங்களா என்றழைக்கப்பட்ட குளத்துக்கு அயலில், செய்தியா என்ற பெயரிய யவ்நி குதிரையின் உருவத்தில் அலைந்து வரலானான்.

வெள்ளை உடம்பும் சிவந்த கால்களும் உடைய இந்த அழகிய [பெண்] குதிரையை ஒரு தடவை கண்ட ஒரு மனிதன் இளவரசனுக்குச் சொன்னான்: 'இவ்வாறும் இப்படியும் தோற்றமுள்ள ஒரு பெண் குதிரை இங்கு உண்டு....'

அவளை [குதிரையை]ச் சிறைப்பிடிப்பதற்காக இளவரசன் சுருக்குக் கயிறை எடுத்து வந்தான். தனக்குப் பின்னால் அவன் வருவதைக் கண்டது அவள் [குதிரை] அவனுடைய மாட்சிமைத் தோற்றையைக் கண்டு பயந்து ஓடினாள். தன்னைப் பிடிக்கொடுக்காது, கண்களுக்குப் புலனாகாத விதத்தில் அவள் ஓடினாள். அவள் ஓடிய வேகத்திலேயே அவனும் பிந்தொடர்ந்தான். அவளுடைய ஓட்டத்திலே, அவள் ஏழு தடவைகள் குளத்தைச் சுற்றி வட்டமிட்டு, மகாகங்கையிலே மூழ்கி, மீண்டும் கரைக்கு ஏறி தூமரக்கஹ மலையை ஏழு தடவைகள் சுற்றி, மேலும் மூன்று தடவைகள் குளத்தைச் சுற்றி ஓடி, மீண்டும் கச்சஹகோட்டைக்கு அண்மையில் கங்கையிலே மூழ்கினாள். [கச்சஹகோட்டை தற்காலத்தில் மஹாகந்தோட்ட என்றழைக்கப்படுகிறது. அம்பன்கங்கையும் மகாவலிகங்கையும் சங்கமிக்கும் இடத்துக் கீழே இது இருக்கிறது. தூட்டகாமினியின் படையெடுப்பின்போதும் இந்தப் பகுதி ராணுவ முக்கியத்துவம் பெறுவதாயிற்று.] ஆனால், அவன் அங்கு அவளுடைய [குதிரையுடைய] பிடரிமயிரைப் பற்றி, ஆற்றூரீலே மிதந்து வந்த பனை ஓலையைக் கைப்பற்றிய பொழுது அவனுடைய புண்ணியத்தினால் இது [ஓலை] மகத்தான வாளாக மாறியது. அவன் அந்த வாளினால் அவளை நெருக்கிச் சத்தம் போட்டான்: 'நான் உன்னைக் கொல்லுவேன்.' அவள் அவனுக்குச் சொன்னாள். 'பிரபுவே, நான் ஓர்

இராஜ்யத்தை வென்று அதனை உங்களுக்குத் தருவேன்! என்னைக் கொல்லவேண்டாம்!, அப்பொழுது அவன் அவளைக் கழுத்தினாலே பிடித்திழுத்து, அவள் நாசித்துவாரத்திலே தன் வாள் துனியினால் துளையிட்டு, இவ்வாறு கயிற்றிலே அவளைப் பத்திரப்படுத்தினான். அவன் சென்ற இடமெல்லாம் அவள் பின்தொடர்ந்தாள்.

அந்த மகத்தான தலைவன் அந்தக் குதிரையின்மீது அமர்ந்து தூமரக்கஹ மலைக்குச் சென்று, அந்த தூமரக்கஹ மலையில் நாங்கு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அங்கிருந்து தன் படையுடன் அணி வகுத்துச்சென்று அரித்த மலையில் [வட மத்திய மாகாணத்தில் ஹபறணவுக்கு வடபால் அமைந்துள்ள ரிற்றிகல மலையை இது குறிக்கலாம் என நம்பப்படுகிறது], யுத்தம் செய்வதற்குப் பொருத்தமான காலத்தை எதிர்பார்த்து ஏழாண்டுகள் தங்கியிருந்தான்.

இருவரை விட்டுவிட்டு [ஒருவன் அபய: மற்றவன் ஸ்வன்னபாலியின் தந்தையான கிரிகந்தசிவ], அவனுடைய எட்டு மாமன்மாருமும் அரித்த மலையை யுத்த அணி வகுப்பிலே நெருங்கி, ஒரு சிறிய நகரத்துக்கு அண்மையில் ஒரு கோட்டைப் பாசறையை அமைத்து, அதற்குத் தலைமையாக ஒரு சேனாதிபதியை நியமித்த பின்னர், அரித்த மலையை அவர்கள் எல்லாப் பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

இளவரசன், யஷினியுடன் [குதிரையுடன்] பேசிய பின்னர், அவளுடைய தந்திரம் மிக்க ஆலோசனையின் பிரகாரம், தன்னுடைய படை வீரர்களுள் ஒரு பகுதியைத் தங்களுடன் அரச உடையும் ஆயுதங்களும் பரிசுப் பொருள்களாக எடுத்து 'இவற்றை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; நான் உங்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள்ளுவேன்' என்கிற செய்தியையும் கொண்டு செல்லுமாறு முன்னுக்கு அனுப்பி வைத்தான். 'அரசன் வந்தால் அவனைச் சிறைப்படுத்துவோம்' என்கிற நினைப்பில் அவர்கள் தங்கள் பாதுகாப்புப் பற்றிய மந்த நிலை அடைந்திருந்த பொழுது, ஒரு பெரும் படையின் தலைமையில் யஷினிக் குதிரை மீதேறி யுத்தத்திற்காக அங்கு சென்றான். யஷினி முழுக்குரல் எழுப்பிக் கனைக்கவும், பாசறைக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் இருந்த அவனுடைய போர்வீரர்கள் [பரிசுப் பொருள்களுடன் முன்னர் சென்ற போர்வீரர்கள் உள்ளே இருந்தார்கள்] பாரிய யுத்தக் குரல் எழுப்பினார்கள். இளவரசனுடைய போர்வீரர்கள், எட்டுமாமன்மாருடன் சேர்த்து எதிரி தானையின் அனைத்துப் போர்வீரர்களையும் சங்காரஞ் செய்து, அவர்களுடைய கபாலங்களை ஒரு குவியலாக்கி வைத்தார்கள். சேனாதிபதி [தன்னுடைய பாதுகாப்புக்காக] ஒரு காட்டுக்குள் தப்பி ஓடினான். எனவே, அந்தக் காடு சேனாதிபதிகும்பஹ என அழைக்கப்படுகின்றது. மாமன்மாருடைய கபாலங்கள் மிகமேலாகக் கிடந்த அந்தக் கபாலக் குவியலைக் கண்டதும் இளவரசன் சொன்னான்: 'இது சுரக்காய்க் குவியலைப் போன்று இருக்கிறது.' எனவே, [அந்த இடத்துக்கு] அவர்கள் லாபுகாமாஹா எனப் பெயரிட்டார்கள். ['சுரக்காய்க் கிராமம்', என்கிற பொருளில், ரிற்றிகலவுக்கு வடமேற்கில் 'வடபொருவ' என்கிற ஒரு கிராமம் தற்காலத்தில் உண்டு.] உண்டு.)

யுத்தத்திலே இவ்வாறு விஜயனானதும், பாண்டுகாபய அங்கிருந்து, தனது மகா மாமனான அனுராதா வாழ்ந்த இடத்துக்குச் சென்றான். மகா மாமனார் தன்னுடைய மாளிகையை அவனுக்குச் கொடுத்து விட்டு, வேறொர் இடத்திலே தமக்கொரு வீடு கட்டிக் கொண்டார். ஆனால் அவன் அவருடைய மாளிகையில் வாழ்ந்தான். மனைகள் பற்றிய அறிவியலே துறைபோன நிமித்தகன் ஒருவனிடம் விசாரித்து, அந்தக் கிராமத்திற்கு அருகிலேயே கோநகரை அவன் நிறுவினான். அத்து இரண்டு அனுராதாக்களின் வசிப்பிடமாகத் திகழ்ந்ததினால், அத்து அனுராதபுர என அழைக்கப்பட்டது. அத்துடன் அத்து அனுராத நட்சத்திரக் கூட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டதினாலும் அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டது. தன் மாமன்மாருடைய ஆட்சிக்குடையை இங்கு [அனுராதபுரவுக்கு] தருவித்து, இயற்கையாய் அமைந்த குளத்திலே அதனைத் தூய்மைப்படுத்தி, பாண்டுகாபய தன்னுடன் வைத்துக் கொண்டான். அதே குளத்தின் நீராலே அவன் தன் சொந்த நிவேதனத்தினையும் பவித்திரப்படுத்தினான். தன் மனைவி ஸ்வன்னபாலியை இராணியாக நிவேதித்தான். ஒப்புக்கொண்டதுபோலவே, இளைஞனான கந்தாவுக்கு அவன் ராஜகுரு என்கிற பதவியை அளித்தான். தன்னுடைய ஏனைய கூட்டாளிமாருக்கு அவர்களுடைய தகைமைகளுக்கு ஏற்ப மற்றும் நியமனங்களை வழங்கினான்.

தன் தாய்க்கும் தனக்கும் நட்புள்ளவனாய் வாழ்ந்த காரணத்தினால், தன் மூத்த மாமனான அரசன் அபயவை அவன் கொல்லவில்லை. ஆனால், இரவு நேரத்தில் அரசை அவனிடம் ஒப்படைத்தான். அவன் [அபய] நகரகுத்திக [நகரத்தின் பாதுகாவலன்] ஆனான். அதிலிருந்து கோநகரில் 'நகர குத்திக'கள் இருந்தார்கள். மனைவியின் தந்தையான் கிரிகந்தசிவவையும் அவன் கொல்லவில்லை; இந்த மாமனிடம் அவன் கிரிகந்த மாவட்டத்தை ஒப்படைத்தான். அவன் குளத்தை ஆழமாக்கி, ஏராளமான நீராலே நிரப்பினான்; வெற்றி பெற்றபோது [தன் நிவேதனத்திற்காக] அதிலிருந்து நீரெடுத்ததினால், அதனை அவர்கள் ஜெயவாபி [வெற்றிக்குளம் என்கிற பொருளில்] என்றழைத்தார்கள்.

யகூந் காலவேலாவை அவன் நகரத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் குடியமர்த்தினான். யகூன் சித்தராஜாவை அவன் அபயவாபியின் [பாண்டுகாபயனாலேயே கட்டுவிக்கப்பட்ட இந்தக் குளம் தற்காலத்தில் பஸவைக்குளம் என அழைக்கப்படுவதாக பாக்கர் கருதுகிறார்]. கீழ் அந்தலையில் குடியமர்த்தினாயன். கடந்த காலத்தில் உதவியாக இருந்த ஊழியப்பெண் ஒரு யஷினியாக மறுபிறவி எடுத்திருந்தான். நன்றியறிதலிலுள்ள அரசன் அவளை நகரத்தின் தெற்கு வாசலிலேயே குடியமர்த்தினான். இராஜ [மாளிகையின்] எல்லைக்குள் குதிரை உருவிலேயே அந்த யஷினியை வைத்திருந்தன். அவர்களுக்கும் ஏனையோருக்கும் [யகூர்களுக்கும்] வருடா வருடம் அவன் வேள்விச் சடங்குகள் ஏற்பாடு செய்தான். கடவுள்களும் மனிதர்களும் தன் முன்னால் ஆட, உவகையோடு கூடிய களிப்பு ஞானங்களிலே அரசன் ஆனந்தம் எய்தும் அந்தக் கொண்டாட்ட நாள்களிலே, சம உயரமுள்ள தவிசிலே சித்த ராஜாவுக்குப் பக்கத்தில் அவன் [பாண்டுகாபய] அமர்ந்து கொள்ளுவான்.

நாங்கு புறநகர்ப் பகுதிகளும், அபயக்குளம், பொது மயானம், மரண தண்டனைக் களம், மேற்கின் ராணிகளுக்கான பிரார்த்தனை மடம், வெஸாவனவுக்கான [நிதிக் கடவுளான குபேரனைக் குறிக்கும்] ஆலமரம், வியாதிகளின் தூர்த்தேவதைக்கான [வேடர்களின் கடவுளைக் குறிக்கும்] பனைமரம், யோனகர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட காணி, மகாபலிக்கான வீடு, - இவை அனைத்தையும் மேற்கு வாசலுக்கு அணித்தாக அமைத்தான்.

நகரத்தின் வீதிகளைச் சுத்தஞ் செய்வதற்கு ஐநூறு சண்டாளர்களையும், சாக்கடைகளைச் சுத்தஞ் செய்வதற்கு இருநூறு சண்டாளர்களையும், பிணம் தூக்குவதற்கு நூற்றைம்பது சண்டாளர்களையும், அதே எண்ணிக்கையுள்ள சண்டாளர்களைச் சுடலை காவலுக்காகவும் [மொத்தமாக ஆயிரம் சண்டாளர்களை] அவன் வேலையில் அமர்த்தினான். மயானத்தின் வடமேற்கில் இவர்களுக்கான ஒரு கிராமத்தை அவன் நியமிக்கப்பட்டவாறே அவர்கள் தங்களுடைய கடமைகளைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வந்தார்கள்.

சண்டாளர் கிராமத்துக்கு வடகிழக்கு நோக்கி, கீழைச் சுடலை என்றழைக்கப்பட்ட சுடலைச் சண்டாளர் சனங்களுக்காக அமைப்பித்தான். இந்தச் சுடலைக்கு வடக்கில், [இதற்கும்] பாசானமலைக்கும் இடையில், வேடர்களுக்கான ஒரு கோட்டில் அமைந்த குடிசைகள் கட்டப்பட்டன. இதிலிருந்து வடக்குத் திசையில் காமினிக் குளத்தின் [இந்தக் குளம் புலங்குளத்துக்கு ஒரு மைல் வடக்கிலுள்ள கரம்பாவாக் குளமாக இருக்கலாம் என ஹெய்ஹர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்; பாக்கர் இது பெராமியான் குளமாக இருக்கலாம் என்கிறார்] தூரம் வரையிலும் அளேக சந்நியாசிகளுக்கான ஓர் ஆசிரமம், அதே சுடலையின் கிழக்கில் நிகந்த ஜோதியருக்காக [இது நிர்வாணமாக நடமாடிய சமண சந்நிசிகளைக் குறிக்கலாம்.] ஒரு வீடும் நிறுவினான். அதே பிரதேசத்தில் கிரி என்கிற பெயருடைய நிகந்தவும், பல்வேறு சமய பேதமுள்ள சந்நியாசிகளும் வாழ்ந்தார்கள். நிலத்தின் பிரபு கும்பாந்த என்ற நிகந்தவுக்காக ஒரு மடம் கட்டினான்; அஃது அவன் [கும்பாந்த] பெயரால் அழைக்கப்பட்டது. அங்கிருந்து மேற்கில், வேடர்கள் தெருவுக்குக் கிழக்கில், சமயங்களுக்கு மாறுபட்ட நம்பிக்கையுள்ள [நாத்திகர்களாக இருக்கலாம்] ஐநூறு குடும்பங்கள் வாழ்ந்தன. ஜோதியாவின் வீட்டுக்கு அந்தப் பக்கத்தில், [ஆனால்] காமினி குளத்துக்கு இந்தப் பக்கத்தில், அவைந்து திரியும் ஆண்டித் துறவிகளுக்கான ஒரு மடமும், அஜீவர்களுக்கான ஒரு குடியிருப்பும், பிராமணர்களுக்கான ஒரு வாசஸ்தலமும் அவ்வாறே அவன் நிர்மாணித்தான். அவன் ஒரு பிரசவ விடுதியையும் நோய்களிலிருந்து சொஸ்தமாகும் [மனிதர்களுக்கு] ஒரு மண்டபமும் அவன் இந்த இடத்திலே நிறுவினான்.

நிவேதிக் கப்பட்டு பத்து ஆண்டுகளின் பின்னர், இலங்கையின் மன்னளான பாண்டுகாபய இலங்கைத்தீவு முழுவதுமுள்ள கிராம எல்லைகளை ஸ்தாபித்தான். [மனித உருவில்] காணக்கூடியதாக இருந்த காலவேலா சித்தராஜா ஆகியோருடன் தனது நற்பேற்றினை இளவரசன் [பாண்டுகாபய] அனுபவித்தான். அவனுக்கு யகூர்களும் பூதங்களும் நண்பர்களாக

வாய்த்தார்கள். அரசன் பாண்டுகாபயவுக்கும் அபயவுக்கும் இடைப்பட்ட பதினேழு ஆண்டுகள் [நாடு] அரசனற்றிருந்தது.

புத்திசாதுர்யமுள்ள புவியாள்வோனான பாண்டுகாபய முப்பத்தியேழு வயதினனாக இருந்தபொழுது, நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்று, அழகும் செல்வமும் கொழிக்கும் அனுராதபுராவிலிருந்து முழு எழுபது ஆண்டுகள் அரசாண்டான்.

['மகாவம்ச' எழுதப்பட்ட காலத்தில், இந்திய துணை கண்டத்தின் இலக்கிய ஆக்கங்களிலே இதிகாச - புராண பண்புகள் ஆதிக்கஞ் செலுத்தின. அதன் தாக்கம் 'மகாவம்ச' ஆசிரியரைப் பாதித்திருந்தமை தவிர்க்க முடியாததாகும். இந்தப் பண்புகள் 'பாண்டுகாபய' வில் தூக்கலாக விரவிக்கிடப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். அத்துடன், இவனுடைய காலத்திலேதான் அனுராதபுரமுறையான கோநகராக நிறுவப்பட்டது. என்கிற வரலாறும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பாண்டுகாபயவின் இராணுவ நடவடிக்கைகள் யதார்த்தமானவை. தற்காலக் கொரில்லாப் போர்த்தந்திரங்களைக் கையாண்டுதான் அவன் ஆட்சியாளரை முறியடித்தான் என்பதை நாம் தெளிந்து கொள்ளலாம். ஆட்சியாளர் தாக்குதல்கள் நடத்தும்வரை அவன் தனக்குப் பாதுகாப்பான இடத்தில் தன்னை ஸ்திரிப்படுத்திக் கொண்டான். சம்பந்தப்பட்ட சமர்க்களங்கள் பற்றிய குறிப்புகளை நாம் இன்றளவும் செப்பம் பார்த்துக்கொள்ளலாம். தென்னிலங்கையின் ஆதிசூடிகளான யகூர்களுடைய உரிமைகள் வந்தேறுகுடிகளான ஆரியர்களினால் பறிக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த யகூர்களுடைய துணையுடன்தான், பாண்டுகாபய கெரில்லாப் போர் செய்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான். அவர்களுடைய உதவிகளை அவன் நன்றியறிதலுடன் அங்கீகரித்தது மட்டுமல்லாமல், சடங்கு சம்பிரதாயங்களிலே அவர்களுக்குச் சரியாசனம் அளித்து மகிழ்ந்தான் என்பதையும் அறியமுடிகிறது. இந்த உண்மைகளைத் தற்காலத்தில் முகிழ்ந்துள்ள சிங்கள பௌத்த பேரினவாதம் ஜீரணித்துக் கொள்ளுமா என்பது சுவாரஸ்யமான கேள்வியாகும். பாண்டுகாபயவின் பேரளான தேவனம்பிய தீஸவின் ஆட்சிக் காலத்திலேதான் இலங்கையில் புத்தசமயம் பரவியது. அதற்கு ஒரு பகைப்புலம் போல, அனுராதபுர என்னும் கோநகர் அமைப்புப் பற்றிய வரலாற்றிலே அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பற்றியும் அவர்களுடைய மதநம்பிக்கைகள் பற்றியும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. பிராமணர் வலியுறுத்திய வர்ணாசிரம முறைமைகளிலே பாண்டுகாபயவுக்கு நம்பிக்கை இருந்திருக்கிறது. அவனுடைய ராஜகுரு ஒரு பிராமணன். வர்ணாசிரம ஏற்பாட்டிலே கடைனிலையிலுள்ள சண்டாளர் குடியிருப்புப் பற்றியும் இங்கு துணுக்கமாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. சமணர்கள் மட்டுமன்றி, சமய நம்பிக்கைகளை மறுதலிப்போரும் அனுராதபுரவில் அமைதியாக வாழ்ந்தார்கள் என்கிற குறிப்பும் தரப்பட்டுள்ளது. இறுதியாக ஒன்று. பாண்டுகாபய 107 வயது வரை வாழ்ந்து, ஆண்டு அனுபவித்தான்.]

[பக்தர்களுக்கு அமைதியான இன்பமும் தெய்வீகப் பரவசமும் ஊட்டுவதற்காகத் திரட்டப்பட்ட மகவம்சத்தின் 'பாண்டுகாபய நிவேதிக்கப்படுதல்' என அழைக்கப்படும் பத்தாவது அத்தியாயம் இங்கு முடிவடைகின்றது.]

வெற்றிடங்கள்

Vacancies

சலிக்கியுமை காலை நேரங்களில், மெல்பரில் வாழும் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கு கல்வியறிவுட்டும் உயரிய சேவையில் ஈடுபடுவதன் மூலம் மனநிறைவையும், பணவருவாயையும் பெற விரும்புகோருக்கு பாரதி பள்ளி ஒரு நல்ல வாய்ப்பை வழங்குகிறது.

வகுப்புகள் நடக்கும் இடம் : Glen Waverley

நேரம் : மு. ப. 9.00 - பி. ப. 2.00

பாடங்கள்: தமிழ் மொழி, சங்கீதம், சமயம் (இந்து, கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம்), கணசாரக் கல்வி, Maths, English Language, Comprehension & Analytical Skills.

இந்த வகுப்புகளின் நோக்கம் எழுது சமூகத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளின் சுயவிருத்தியும், முன்னேற்றமும், மனவளர்ச்சியும் ஆகும். தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இடு மொழிகளும் வகுப்புகளில் பயன்படுத்தப்படும்.

ஒவ்வொரு பாடத்துக்கும் வகுப்புகள் வெவ்வேறு தர மட்டங்களில் (பாலர் முதல் 15 வயதானோர் வரை) நடைபெறும். ஆசிரியர்களுக்கு போக்குவரத்து முதலான சேவைகள் உட்பட சேவைச் சன்மானமாக வழங்கப்படும் பணம் மணித்தியாலம் ஒன்றுக்கு சராசரி 10 டொலர்கள் அளவிலாகும்.

விண்ணப்பிப்பவர்களுக்கு, கற்பித்தலில் முன் அனுபவம் அவசியமில்லை. விந்ம்பற்பாடது, சிறு பிள்ளைகளுடன் இயங்குதல், அவர்களுக்கு ஆர்வம் ஏற்படும் வகையில் கற்பிக்கும் திறமை அவசியம். நவீன கற்பித்தல் முறைகளை அறிந்து கேள்ளவும், அவற்றில் பயிற்சி பெறவும் விந்ம்பமுள்ளவர்களாகவும் இருத்தல் அவசியம்.

ஊவரையில் ஆரம்பமாகும் வகுப்புகளுக்கான முன் ஆயத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதிட்பதால், கூட்டிய விநைவில் - டிசம்பர் 15ம் திகதிக்குப் பிந்தாமல் உங்களைப்பற்றிய முழு விபரங்களுடன் விண்ணப்பிக்கவும்.

மேலதிக விபரங்கள் தேவையெனில் உங்கள் பெயர், முகவரி, தொலைபேசி எண் ஆகியவற்றைத் தேரிவித்து எழுதுங்கள். அல்லது 551 2903 என்று தொலைபேசி எண்ணில் திடு. மாவை நித்தியானந்தனுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

BHARATHI ACADEMY

P.O. Box 1357, Clayton South 3169.

நாடகப்பிரிவு: நாடகத்தின் மூலம் பிள்ளைகளின் சுயவிருத்தியை நோக்காகக் கொண்ட 1 மணி நேர நாடகக் கல்வி வகுப்புகள் ஊவரையில் ஆரம்பமாக இருக்கின்றன. இந்த நவீன திறை சார்ந்த அறிவே, அனுபவமே உள்ளவர்கள் அல்லது நாடகத்துறை ஈடுபாடுள்ளவர்கள் விண்ணப்பிக்கவும்.

Drama Unit, P.O. Box 1357, Clayton South 3169.

மாணவர்களைச் சேர்த்தல்

இந்த வகுப்புகளில் மாணவர்கள் சேர்ந்து கொள்ளுவது பற்றிய விபரங்களைப் பெற விரும்புகோர், இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முகவரிக்கு எழுதுங்கள்.

NESANS EMPORIUM

*Latest arrivals from India
for Christmas & Thaiponghal*

Sarees, Slavars & Churidhars
from \$20 onwards....

Visit our showroom....

Sarees, Slavars, Churidhars,
Duppathas, Woolen Shawls,
Blouses, Pavadais, Kuruthas,
Costume Jewellery, Dhodies,
Lungies and Fashion Shirts.

Contact Shantha Jeremiah

Nesan Emporium
4 Warrington Avenue,
Vermont South, Vic 3133
Phone/Fax (03) 887 9309
Mobile 018 346 475